

శ్రీరామకృష్ణ మిషన్ (సేవాసంస్థ):

తదాదర్శములు: కార్యావళి

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

ప్రప్రథమమున శ్రీరామకృష్ణమిషన్ ఎట్లు స్థాపింపబడినదియు, ఆ సంస్థయొక్క ఆదర్శములు, అది కావించుచున్న సేవాకార్యావళియు నిందు వివరముగ దెలుపబడియున్నవి.

54 పుటలు

వెల : 50 పైసలు

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాతకల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధక్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీదేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు

దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము

వెల : రూ. 2-50

అచ్చెను : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు. మద్రాసు-4

రామకృష్ణప్రభ

* సంపుటము ౨౬

౧౯౭౦ - మే : సాధారణ - వైశాఖము

సంచిక ౧౧

విషయసూచిక

పరమార్థస్మృతి—మూలకర్త : శ్రీ జేదాంభజేశ్వరవారు		
వ్యాఖ్యాత : శ్రీమత్కృష్ణప్రభవాదిభయంకరం ఆంధ్రగ్రామరాయస్వామి		3౬౯
అభయదగర్జనము—“శారదాచరణ”	...	323
దక్షిణేశ్వరమున “కాళి” గుడి	...	32౪
జ్ఞానసూక్తులు	...	32౬
శ్రీమద్వివేకానందస్మృతి—సంగ్రహము : శ్రీ తపస్యానందస్వామి		322
భారతీయ సాహిత్యము - రామాయణ ప్రాశస్త్యము		
—‘అర్షవిద్యాలంకార’ మాన్యశ్రీకల్లూరి చంద్రమౌళి	...	3౮౦
శివానందస్మృతులు - 315—శ్రీమద్రామణ్య శ్యామాప్రసాద	...	3౮౪
శివానంద లేఖనావళి	...	3౮౬
వారాలు - విశేషాలు	...	3౯౫
గ్రంథసంగ్రహము		౪౦౦

ఫోన్ : 71231

శ్రీరామకృష్ణప్రభ

పోస్టు బాక్సు : 685

1. 1950 జూలై నుండి శ్రీరామకృష్ణప్రభ ఇరవై ఆటవసంపుటం జరుగుతూ ఉంది.
 2. చందావివరాలు : ఇండియాలో రూ. 5-00 ; సిలోనులో రూ. 7-00 ; ఇతరవిదేశాలలో రూ. 7.50 ; విడిచించిక 50 పైసలు.
 3. చందాదారులు జాబులలో తమచందాదారుసంఖ్యను చిరునామాను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
 4. సంచిక అందకపోతే వారంరోజులలో తెలియజేయాలి.
 5. మేము ప్రచురించిన తెలుగుగ్రంథాలలో అనేకములు శ్రీరామకృష్ణప్రభ చందాదారులకు తక్కువనెలకు అందజేయబడును. వివరాలకు ఈ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయండి.
 6. శ్రీరామకృష్ణప్రభ ప్రముఖసంస్కృతీకేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న ఆధ్యాత్మికవిజ్ఞానపత్రిక, అద్వైతస్మెంట్లకు చక్కని ప్రాసకం. రేట్లకు వ్రాయండి.
 7. సమీక్షకు గ్రంథాలు సంపేదవస్తున్న రెండేసి ప్రతులు పంపాలని గ్రంథకర్తలకు, ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
- ఆక్కిన వివరాలకు ఈ చిరునామాకు వ్రాయండి :—

మేనేజరు : శ్రీరామకృష్ణప్రభ ఆఫీసు, శ్రీరామకృష్ణమఠం, మద్రాసు - 4.

౧ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావ

ప్రతిభోజ్యులైన ఆంధ్రపండితులచే ఆంధ్రీకరింపబడి 10 సంపుటలుగా ప్రకటింపబడి ఉన్నాయి. ప్రతి సంపుటంలోను దాదాపు 500 పుటలు.

ఖరీదు : అట్టబైండు సెట్టు రు. 51-50 లు. క్యాలికోబైండు సెట్టు రు. 65 లు.

పోస్టేజి ప్రత్యేకం.

పది సంపుటలూ విక్రయానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఒక్కొక్క సంపుటం

అట్టబైండు రూ. 5-00 క్యాలికో రూ. 6-50 (పోస్టేజి ప్రత్యేకము)

* అయిదవ సంపుటము క్యాలికో మాత్రమే కలదు.

సూరన ముద్రణము !

ఇప్పుడే తెలుపడినది !!

శ్రీ మద్భగవద్గీత

అనువాదకులు : శ్రీ నిర్వికల్పానందస్వాములవారు

ఇది మూలశ్లోకములు, ప్రతిపదార్థము, ధారాళమగు అనువాదము, శ్రీధరీయ టీకాసారము, విశేషాంశములు, సానువాదగీతాసాత్రమము, ధ్యానమాహాత్మ్యములు, సమభావాత్మకములగు ఉపనిషద్వ్యాఖ్యసూచిక, వేదాంతసూత్రసూచిక, గీతాశ్లోకసూచిక, శబ్దానుక్రమణిక—ఇన్నిటితో విరాజిల్లుచున్నది.

పుటలు : 480 (సర్వాంగసుందరమైన సప్తమ ముద్రణము) వెల : రూ. 4-00

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

శ్రీ రామకృష్ణ తీలామృతము

(శ్రీరామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర)

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి కృష్ణరావుపంతులుగారు ; కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు.

ప్రళయమైన వస్తువు, అకలంకమైన జీవితము, లోకోత్తరమైన సందేశము, దేహమున పులకరింపజేయు ఆధ్యాత్మికానుభవములు—శైలి సరళము, మధురము. భాష నిర్దుష్టము—సర్వవిధముల నమూల్యమైన గ్రంథ రాజము.

—శ్రీ పా. వే. రాజసున్నారగారు, గౌ|| ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మద్రాసు.

* * * ఈ గ్రంథము విషయానురూపమై సుబోధమైన శైలిలో రచింపబడినదనుటకు ఎట్టి సందియమున లేదు. * * *

—శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారు.

* * * ఆధునిక కాలములో వెలువడిన కొలది మహాగ్రంథములలో, అన్నివిధముల నిడి యొకటి. * * *

—శ్రీ రాళ్లపల్లి ఆనంతకృష్ణశర్మగారు.

526 పుటలు

(తృతీయ ముద్రణము)

వెల : రూ. 5-00

శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర

రచయిత :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

ప్రతి ప్రియును పురుషుడును....చదువలసిన గ్రంథ మిది....అమృతకలశము!....అనన్య సామాన్య నీతిమంజరి....తియ్యని తెలుగు....పాలవంటి శైలి....

—ఆంధ్రప్రభ.

246 పుటలు

(ముచ్చటయిన మూడవ కూర్పు)

వెల : రూ. 2-75

శ్రీ శారదాదేవి

రచయిత :

శ్రీ నంధూరి బంగారయ్యగారు, బి. ఏ.

శ్రీ శారదాదేవి జీవితచరిత్రయందు గ్రంథస్థములుగాని విషయములెన్నియో యిందు వివరింప బడియున్నవి. ఆమె పవిత్ర చరిత్రమున కాధారభూతములగు గ్రంథములు, పత్రికలు మున్నగు వాని ద్వారా గడించిన విశేష విషయము లిందు గలవు.

143 + 16 పుటలు

(ప్రథమ ముద్రణము)

వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు : ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

‘సహజోద్ధారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు’
(అల్లసూ హగ్ని) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు
ఇది తేట తెలుగున అనువాదము.

‘గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశుచితా
మాయిత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు
చక్కగా అనూదితములు. (హిందు : తేది 27-7-'58)

‘అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.’

(సన్దే ప్రాసర్డు : తేది 16-2-'58)

‘అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు థాటి గలది.’ (భారతి. 7-6-'61)

‘చవులూరించు చక్కని రచన.’

(డాక్టరు సర్ ఎన్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు

వెల : రూ. 7.50

ప్రబోధ రత్నాకరము

అనువాదకులు : శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

(శ్రీ) వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు
బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకలవారికి
ఇందలి పాదటికలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు

మూడవ కూర్పు

వెల : 2.50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

‘అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనిక్యప నీదు ననుభూతి కందు వత్స’

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౬ }

౧౯౭౦ - మే : : సాధారణ - వై శాఖము

{ సంచిక ౧౧

ప ర మార్థ స్తు తి

మూలకర్త :

వ్యాఖ్యాత :

శ్రీ వేదాంత దేశికులవారు

శ్రీమత్కాంచీ ప్రతివాది భయంకర అణ్ణంగరాచార్యస్వామి.

౧

శ్రీమాన్ వేంకటనాథార్యః కవితార్కికకేసరీ

వేదాంతాచార్యవర్యో మే సన్నిధంతాం సదా హృది ॥

కవిసింహమును తార్కికసింహమును వైష్ణవశ్రీమంతుడును వేదాంతదేశికబిరుదాం చితుడు నగు ఆర్యుడు వేంకటనాథుడు నా డెందమున నెల్లప్పుడు నెలకొనియుండును గాక.

అవతారిక

శ్రీవేదాంతదేశికులవారు వేదవేదాంతరహస్యాగ్రసారమును పలుస్తోత్రముల రూప మున అనుగ్రహించియున్నారు. వానిలో పరమార్థస్తుతి యను నిది పరమవిలక్షణమైనది. శ్రీకాంచీక్షేత్ర పరిసరమున ‘గృధ్రసరము’ (తిరుప్పట్టుళ్ళి) అను దివ్యదేశము ప్రసిద్ధమైనదే. అచట వెలసియున్న భగవంతునిగుఱించి కావించబడిన స్తోత్ర మిది. జటాయువును సంస్కరించిన శ్రీరామచంద్రునందు పదునాల్గువేల రక్కసులను వ్రక్కలించిన మహావీర్యగుణము పరకాల సూరికి తిరుమంగయాళ్వారుకు ఎంతయు నచ్చినందున ఆయన ‘పెరియతిరుమడల్’ అను ప్రబంధమున భగవంతుని ‘పుట్టుళ్ళియెమ్పోరేతై’ అని పేర్కొనిరి. ‘పోరేఱు’ అను పదమును శ్రీవేదాంతదేశికులవారు ఈస్తోత్రమున ‘సమరపుంగవ’ ‘రణపుంగవ’ ‘ఆహవపుంగవ’ అను రీతుల అనువదించి ప్రయోగించుకొన్నారు. శ్రీరాముడు జటాయువును గర్తముననిడి సంస్కరించి

చోటలు ఇది. కావున ‘పుట్కుటీ’ ‘గృధ్రసరము’ అను పేర ప్రసిద్ధి నొందినది. “పరమార్థ స్తుతి రన్యహం ప్రపన్నైః” అను తుదిశ్లోకమున శ్రీదేశికులవారే ఈస్తోత్రమును ‘పరమార్థ స్తుతి’ అని పేర్కొనిరి. పరమార్థ మనగా మోక్ష మనెడి పరమపురుషార్థమే. దానిని ప్రసాదింపగలది యను నభిప్రాయముతో స్తుతికి ఈపేరు పెట్టబడినది. కాయకక్షైంకర్య మొనర్చిన జటాయువు నకు లభించిన మోక్షము ఈస్తోత్రానుసంధానముచేతను గలుగు ననుట. ‘సత్యేన లోకాన్ జయతి’ ‘సత్యప్రభావముచే నకలలోకములను వశపఱచుకొన్నవాడు’ శ్రీరాముడు. కావున “మయా త్వం సమనుజ్ఞాతో గచ్ఛ లోకా ననుత్తమాః” ‘నాచేత ననుమతుడవై, పక్షి రాజా, జటాయూ, అత్యుత్తమలోకముల కేగుదువు గాక” అని జటాయువునకు మోక్ష మీయ గల్గెను. అట్టి సత్యవాక్యప్రభావశాలియగు భగవంతునిగూర్చిన దగుటచే ఈస్తోత్రమునకు ‘పరమార్థ స్తుతి’ అను పే రిడబడె ననియు గ్రహింపవచ్చు. లేదా ప్రతిశ్లోకమునను గల వరిష్ఠార్థ సంపదచే దీనికి ‘పరమార్థ స్తుతి’ అను పే రేర్పడిన దని సంతోషింప నగును.

శ్రీమద్గృధ్రసరాస్తీరపారిజాత ముపాస్మహే

యత్ర తుజై రతుజై శ్చ ప్రణతై ర్గృహ్యతే ఫలమ్.

1

యత్ర = ఏభగవంతునకు, ప్రణతైః = నమస్కరించిన వారై సంతమాత్రముచేతనే, తుజైః అతుజైః చ = ఉన్నతులు నిమ్నులు అను భేదములేక అందఱిచేతను, ఫలమ్ గృహ్యతే = (కోరిన) ప్రయోజనము పొందబడుచున్నదో, శ్రీమద్ గృధ్రసరాస్తీర పారిజాతమ్ = సుసంపన్న మగు గృధ్రసరముగట్టున వర్ధిల్లు కల్పవృక్షమువంటివాడగు ఆభగవంతుని, ఉపాస్మహే = ఆరాధించుచున్నాము.

గృధ్రసర మనునది అచటి సరస్సునకును ఆదివృక్షమునకునుగూడ పేరై యున్నది. ఆపుష్కరిణీతీరమున వేంచేసియున్న శ్రీవిజయరాఘవస్వామిని కల్పవృక్షముగ నిట రూపించుచున్నారు. సర స్తీరసంజాతత్వముచే ఫలప్రదత్వమునకు లో టుండదు కావునను, “ఎనక్కేతనై తద్ద కఱ్ఱగమ్” ‘నాకే తన్ను ఇచ్చుకొన్న కల్పవృక్షము’ అని ఆల్వార్లు ప్రస్తుతించి యున్నారు కావునను, ప్రత్యేకముగ ఈక్షేత్రనాథుని వరప్రసాదవైభవము విశిష్టమైనది కావునను — ఈయనను ‘పారిజాత’ మనుట ఎంతయు నుచితమే. ఈకల్పవృక్షము మహోన్నతమైనదే అయినను అర్చితారమున కనుగుణముగా తన్ను కుటుచపఱచుకొని యున్నది. కావున ఇందలి ఫలమును అందుకొనుటకు ఎవరును ప్రయాసపడ నక్కఱ లేదు. వైగా నిగుడుకొని నిలుచువారి కందక ‘ప్రణతైః’ వంగినవారికి మాత్రమే ప్రపన్నులకుమాత్రమే ఫలము అందుట ఇచటి విశేషము. ‘ఫలము’ అనగా పరమపురుషార్థమగు మోక్ష మని కాని, వారు వారు కోరు ‘ఫలము’ అని కాని గ్రహింపవచ్చు.

గురుభి స్త్వదనన్యసర్వభావై ర్గుణవిన్దౌ కృతసంప్లవ స్త్వదీయే

రణప్రజ్ఞవ, వద్దిభావ మిచ్ఛ న్నహ మ స్మ్యేక మనుగ్రహాస్పదం తే ॥ 2

రణపుజవ=ఓయుద్ధవీరా, త్వదనన్యసర్వభావైః = నీయందుతప్పవేతెద్దానియందును మనసునుజూనుపనివారగు, గురుభిః = ఆచార్యులచే, త్వదీయే గుణసిన్ధౌ = నీకల్యాణగుణసాగరమున, కృతసంప్లవః=ముంపబడినవాడనై (అందుచేతనే) వద్దిభావం ఇచ్ఛన్ =నిన్ను స్తుతించువాడనుగ నుండగోరు, అహం = నేను, తే = నీ, అనుగ్రహస్పదం = అనుగ్రహమునకు పాత్రుడనై అస్మి=ఉన్నాడను, అనుగ్రహించి నన్ను నీస్తుతిపాఠకునిగా తీర్చిదిద్దుకొ మ్మనుట.

నిన్ను ధ్యానించుట తప్ప వే తేమియు నెఱుగని ఆచార్యులు “పయనన్తాగిలుమ్ పాజలరాగిలుమ్ శైయల్ నన్తాగ తిరుత్తి ప్పణికోళ్ళుమవర్గళ్” “ఇతరులు చక్కబడుటవలన తమకొక ప్రయోజనము లేకపోయినను చక్కబడుటకు తగినట్లు వారుండక పోయినను, స్వకీయానుష్ఠానముచే బాగుగా శిక్షించి వారిని ఏలుకొనువారు” కావున నన్ను చక్కజేసి నీగుణసాగరమున సవగాహింపజేసిరి. అవగాహించినంతనే, నాలుక యున్నందుకు ప్రయోజనముగ నిన్నుగూర్చి స్తుతివాక్యములను గొన్నింటిని పల్కుతున్నచో ప్రాణము నిలువని దశలో నున్నాను. “తామ్ తమ్ పెరుమె అతియాక్” “తామునెత్తము తమమహిమ నెఱుగరు” “తనకుం తక్ తన్నె అతివరియాక్” గ్రహించుటకు తనకునైత మందని స్వరూపము గలవాడు” “నాక్ మత్తెగళ్ తేడి ఎన్దుమ్ కాణ మాట్టా చ్చెల్వ” “వెదకి సాక్షాత్కరించుకొన నాల్గువేదములకు నైత మందుబాటుకాని యైశ్వర్యముగలవాడు” అని యిట్లంతయు చెప్పబడుచున్న నిన్ను స్తుతించుసామర్థ్యము మూఢుడనగు నా కెక్కడిది? నలుచును సగముగా జేయగల సర్వశక్తివగు నీవు అనుగ్రహింతువేని సిద్ధింపని దేదియు నుండదు, కావున దయచేసి కొన్ని స్తుతివాక్యములను నాచే పల్కింపుమా అనుట.

భువనాశ్రయభూషణాస్త్రవర్గం మనసి త్వన్మయతాం మ మాతనోతు
వపు రాహవపుజివ త్వదీయం మహిషీణా మనిమేషదర్శనీయమ్ ॥ ౧

ఆహవపుజవ=ఓయుద్ధవీరా, భువన + ఆశ్రయభూషణ + అస్త్రవర్గం = లోకములకు ఆశ్రయములైన దివ్యభూషణములయును దివ్యాయుధములయు సమూహముగలదియు, మహిషీణాం అనిమేషదర్శనీయమ్=దేవేరులురెప్ప వ్రాల్పక దర్శించుచుండదగినదియు నగు, త్వదీయం వపుః=నీమేను, మమమనసి=నాడెందమున, త్వన్మయతాం ఆతనోతు=నిన్ను గూర్చిన భావనా ప్రాచుర్యమును గల్గించును గాక. నామనసు నీ దివ్యమంగళవిగ్రహమునే ఎడతెంపులేక చింతించుచు తన్మయముగనే యుండవలెననుట.

సాధారణముగా ఆకర్షించుట ఆధరణముల గుణము. బెదరగొట్టుట ఆయుధముల గుణము. కాని భగవంతునొద్ద నన్ననో ఆయుధములును ఆధరణములతోసమానములుగ ఆకర్షకములుగ నుండును. తిరువాయ్ మొఱి (1-5-1) లో ‘వళవేళాలగు’ అను పాశురముమీది వ్యాఖ్యలో “అస్త్రభూషణాధ్యాయమున శ్రీకౌస్తుభముద్వారా జీవకోటిని ధరించు ననియు, శ్రీవత్సముద్వారా ప్రకృతిప్రాకృతములను ధరించు ననియు చెప్పబడియున్నదికదా” అను సూక్తి నిట అనుసంధించుకొనవలయును. భూషణము లేవేవి యనగా గద్యమున “కిరీట

మకుట చూడవలెనను మకరకుండల గ్రైవేయక హార కేయూర కటక శ్రీవత్స కౌస్తుభ ముక్తాదా మోదరబద్ధన పీతామృత కాశ్మీగుణ నూపురాదిగా” భగవద్రామానుజులవారు పేర్కొన్నవి. ‘చూచు కన్దోయి తనియని సాగసు’ కాబట్టి దేవేరులు తెప్పవ్రాల్చక చూచు చుందురు. ‘మహిషీణం’ అనుటకు “దేవేరు” అనియే కాక ‘మహర్షు’ అనియు అర్థము చెప్ప వచ్చును. యజుర్వేదమున (1-1-28) ‘మహిషీవ తద్రయః’ అనుచోట ‘మహిషీ’ అనుటకు ‘మహర్షి’ అనియే భట్టభాస్కరులు భాష్యము వ్రాసియున్నారు. వేదాంతదేశికుల వేదగంధి శ్రీసూక్తికి వేదచ్ఛాయలో అర్థముచెప్పటయు ప్రాప్తమే. భగవంతుని దివ్యసౌందర్యము దేవే రులచూపుల నాకర్షించుటే కాక (శ్రీరామావతారమున దండకారణ్యవాసి) మహర్షుల చూపుల నెంతగా ఆకర్షించెనో శ్రీరామాయణమున చెప్పబడియున్నది. ‘ఆతనోతు’ అనుదానికి బదులు ‘ఆతనోతి’ అను వర్తమానార్థకరూపమును కొందఱు పఠింతురు. అది సరసతరము.

అభిరక్షిత మగ్రతః స్థితం త్వాం ప్రణవే పార్థరథే చ భావయంతః

అహితప్రశమై రయత్నలభ్యైః కథయన్త్యాహవపుష్కవం గుణజ్ఞాః

4

అభిరక్షితమ్ = సంరక్షణకార్యమును నిర్వహించుటకై ప్రణవే (అగ్రతః) = ప్రణవ మున మొదటను, పార్థరథేచ అగ్రతః = అర్జునుని రథమునముందువైపును స్థితం త్వాం = నెల కొనియున్న నిన్ను, భావయంతః గుణజ్ఞాః = భావనసేయు దివ్యసూరులు (ఆళ్వారులు), అయత్న లభ్యైః = సీయొద్దనుండి సులభముగ పొందదగియున్న, అహితప్రశమైః = అనిష్టనివారణములనుబట్టి ఆహవపుష్కవం = యుద్ధపీఠ డను పేర, కథయన్తి = (నిన్ను) వ్యవహరింతురు.

విజయరాఘవస్వామికి (తిరుమంగ) ఆళ్వారు (‘పోరేణు’ =) ఆహవపుంగవు డని పెట్టిన పేరు ఎంతయు ఉపపన్నమైనదే. అనిష్టనివృత్తిపూర్వకముగా ఇష్టప్రాప్తిని గూర్చుటే సంరక్షణము. కావున విరోధినిరసనమే - రక్షణమున ముఖ్యమైనది. విరోధినిరసనసామర్థ్యము చక్కగ ద్యోతలజేయు సమర్థుంగవనామము దేవుని సర్వరక్షకత్వమునే తెలుపును. సర్వరక్ష కత్వమునకు శబ్దప్రమాణమును ప్రత్యక్షప్రమాణమును చూపుచున్నారు - దేవుడు అకార వాచ్యుడు, ‘అ+ఉ+మ్ = ఓమ్’ అను ప్రణవమున అకారమునకు గల అగ్రస్థానము శబ్దప్రమాణము. ‘అవరక్షణే’ అను ధాతువునుండి నిష్పన్నమైనదే అకారము. అర్జునునిరథమున సర్వేశ్వరుడు సారథి స్థానమున నెలకొనియుండె ననుట ప్రత్యక్షప్రమాణము. లేదా - దీనినినైతము శబ్ద ప్రమాణముగనే కొనవచ్చును. సర్వరక్షకత్వమును శాస్త్రముఖమున ప్రసిద్ధిపఱచుటకై ప్రణ వాగ్రమునను, సర్వరక్షకత్వమును క్రియాపర్యసాయిగా చూపుటకై పార్థరథాగ్రమునను స్వామి నెలకొనియున్నా డనుట. శ్లోకమున నున్న “గుణజ్ఞాః” అనుపదము భగవద్గుణానుభవమే ధారకపోషకములుగా గల దివ్యసూరులను (ఆళ్వార్లను) తెలుపును. శ్రీ వేదాంతదేశికులవారు ముఖ్యముగ తిరుమంగయాళ్వార్లనే గుణజ్ఞశబ్దముచే వివక్షించియుందురు. భగవంతుడు రక్షాగ్రముననుండె నని రామావతారమునను చెప్పవచ్చును కృష్ణావతారమునను చెప్పవచ్చును.

గృధ్రసరఃక్షేత్రనాథుడు విజయరాఘవస్వామియైయుండ, రణాగ్రస్థితిని రామావతారపరముగ చెప్పక పార్థసారథ్యరూపమున కృష్ణావతారపరముగ చెప్ప నేల అని యడుగుదు రేమో. ధర్మియొక్క వికృతముచే రాము డన్నను కృష్ణు డన్నను ఒక్కడే. కాక డైవరుగ నున్న కృష్ణునిలో ప్రకాశించిన భక్తపరాధీనత యను మహాగుణము దేశికులవారి దివ్యచిత్తమున కెంతయు నచ్చెనేమో. 'అయత్నలబ్ధిః' అనక, 'అయత్నలభ్యైః' అను కేల యనిన - విరోధినిరసనము అవలీలగ నిర్వృత్తిమగుట విభవావతారమునమాత్రమే కాదు, అర్చావతారమునను నిర్వృత్తిమగుచుండు నని సూచించుటకు.

(4)

(సశేషము)

అభయదగర్జనము

కారదాచరణ్

(మంజరీ ద్విపద)

నరపీఠభట మహోత్కర నాదములకు
యుధసన్నద్ధ సైన్యోద్ధృతంబులకు
సమదఘోటక మహోచ్చైః స్వనమ్ములకు
సంకుతైకవశాళి ఘ్నింకారములకు
ధమరుకా భేర్యాది ధమధమ ధ్వనికి
నదరిపోవుచునుండ నా రంగ; మంత
ఘోరసంగ్రామముం గొంచెంబు నిల్చి,
ధీర్ముడే పార్థు ను తీర్ణ జేయంగ
నిఖలపై న్యము మధ్య నిల్చె నల్లడుగొ
అఖలేశ్వరుం డెల్ల రాశ్చర్య మంద!
మహనీయశాంతితో మంజులంబుగను
మాటాడ దొడగె; నమృధురవాక్కులను
గ్రోలు చర్జునుడు లోకాలను మఱచె ||

విన రండు! విన రండు! వినరండు! రండు!
విబుధులార, మనోజ్ఞ విశ్వేశుగీత
“సర్వధర్మంబులన్ సన్నన్యసింపుండు
నన్నొక్కనే శరణం బంద రండు,
సర్వపాపముల సంక్షయ మంద జేసి,
యత్కృష్ణమోక్షంబు నొసగెద మీకు.”
ఈవిధంబునను జీవావళి కయ్యె
ధైర్యసాహస మహోత్సాహబలములు
ప్రోత్సాహజనకముల్ సత్సైన్యధములు
విశ్వేశుగీతలు విన రండు! రండు!
పారాయణం బొనర్చగ రండు! రండు!
అమృతసాగరమందు నలరంగ రండు!
ఇహపరంబులను సర్వేచ్ఛలం దీర్చు
విమల విమక్తిధామమునకుం జేర్చు ||

ఓమ్ తత్ సత్.

దక్షిణేశ్వరమున “కాళి” గుడి

క్రిందటి శతాబ్దమున కలకత్తాలో రాణీరాస్మణి అను నొక తెయ్యుండెను. ఆమె విశేష తువు, సంపన్నురాలు, ఆమెది శూద్రజాతి. వర్తకవ్యాపారముల నైపుణ్యమునకే గాక బుద్ధిబలమునకును ధైర్యదౌర్భాగ్యములకును శ్రద్ధాభక్తులకును దేశమంతటను ఆమె పేరు పొందియుండెను. జమీనుపనుల నిర్వాహమున ఆమె ఆల్లుడు మధురామోహనుడు ఆమెకు తోడ్పడుచుండెను.

1847 లో రాణీరాస్మణి దక్షిణేశ్వరమునొద్ద ఇరువదియేకరముల భూమినికొనెను. దక్షిణేశ్వర గ్రామము కలకత్తాకు ఉత్తరమున 4 మైళ్ల దూరమున నున్నది. ఆమె అచ్చట నొక యారామమును అందు పెక్కుదేవాలయములను కట్టించెను. లోకజననియైన ఆమె కీర్తనము.

ఆ దేవాలయారామము సూటిగ గంగకు తూర్పుగట్టున నున్నది. కొన్నభూమిలో ఉత్తర భాగమందును, తూర్పున కొంతవఱకును ఫలవృక్షములతోపును పూదోటలును రెండుచిన్న తటాకములును గలవు. దక్షిణభాగమున ఇటి కలపఱపును సున్నపుగచ్చును గలవు. అచ్చటి స్నానఘట్టము హృదయాకర్షకము. పడవలో వచ్చు యాత్రికుడు మొదట దానిమెట్లనే ఎక్కును. ఆ మెట్లదారి చాందినీకి చేర్చును. అది యొక మేడ. మేడపైని ఇల్లున్నది. దానికి ఉభయపార్శ్వములందును ఒకటే వరుసగా ఆఱు శివాలయము లున్నవి. ఆ మేడకును శివాలయములకును తూర్పున విశాలమైన ఖాళీస్థల మున్నది. అది యుత్తరమునుండి దక్షిణమునకు వ్యాపించి దీర్ఘచతురస్రాకారము కలిగి యున్నది. దాని నేల గచ్చే. ఆ స్థలము నకు నట్టనడుమ రెండు దేవాలయా లున్నవి.

అందు పెద్దది దక్షిణాపువైపునను, దక్షిణాభిముఖముగను ఉన్నది. అందు ప్రతిష్ఠనంది యున్న వేల్పు కాళి. చిన్న దేవాలయము గంగ కభిముఖముగ నున్నది. అందు వెలసియున్న వేల్పు రాధాకాంతుడు, అనగా రాధకు వల్లభుడైన కృష్ణుడు. కాళిగుడిమీద శిఖరాలతోడి గోపురాలు తొమ్మిది యున్నవి. దాని కెదుట విశాలమైన నటమందిరమును సంగీతశాలయు నున్నవి. దానిమేడ పెద్దస్తంభాలపై నెలకొని యున్నది. దేవాలయప్రాకారపు వాయవ్య మూలలో నొకటియు, నైర్వృతిమూలలో నొక టియునుగాక నహబత్తులు (సంగీతగోపురాలు) రెండున్నవి. వివిధకాలాలలో, ముఖ్యముగ ఆలయపూజావేళలలో అనగా త్రిసంధ్యల యందును సంగీతము ఆ గోపురాలనుండి వెలువడుచుండును. ప్రాకారములో పడమటివైపున తప్ప, లేకైన మూడువైపులను వరుసగా గదులున్నవి. వంటకును, వస్తువులను భద్రపఱచుకొనుటకును, భోజనాలకును ఆలయ కైంకర్యపరులును సేవార్థులును వసించుటకును ఆ గదులు ఏర్పఱుపబడియున్నవి. కడపటి శివాలయమున కావల, వాయవ్యమూలలో నున్న గది, మనకు ప్రత్యేకముగ చాల ముఖ్యము. ఏల యన శ్రీరామకృష్ణుడు తన జీవితమున విశేషభాగమును గడపిన దచ్చటనే. ఆ గది పడమరగాను, నదికి ఎదురుగాను అర్థవలయాకారముగ నొకమండపము (పోర్చ్) ఉన్నది. ఆ మండపమున కెదుట ఉత్తరదక్షిణములుగ పర్విన కాళిబాట యున్నది. దానికి ఆవల పెద్దతోటయు తోటకు క్రింద గంగయు నున్నవి. కట్టడమునకు ఉత్తరమున నున్న పండ్లచెట్లతోటలో శ్రీరామకృష్ణుని యాధ్యాత్మికసాధనలకు దావలమైన పంచవటి అను మఱికెట్టును మారేడుచెట్టును ఉన్నవి. గుడి

ప్రాకారమునకు బయట ఉత్తరమున నున్న భవనమును రాణీరాస్థానికులుంబమువారు తోటకు వచ్చినప్పుడు వాడగొనుచుండి. గుడితోటకు ఉత్తరముగ, ఎత్తైనగోడ కావల, ప్రభుత్వమువారి తుపాకిమందుకొట్టున్నది.

శివుడు

పక్కడెందు శివాలయాలలోను మహాభిక్షువైన పరమశివుని వివిధమూర్తులును చిహ్నములు(లింగములు)ను ప్రతిష్ఠితములై యున్నవి, అచ్చట నిత్యారాధన యథావిధిగ జరుగుచుండును. శివపూజకు కావలసిన వస్తువులు తక్కువే. ఆ కృపామయుని తృప్తిపఱచి, ఆయన యొద్దనుండి మోక్ష మనెడి పరమును గడింపవలె ననిన, తెలిపూలను, బిల్వదళాలను కొంచెము గంగాతీర్థమును భక్తితో అర్పించిన చాలును.

రాధాకౌంతుడు

రాధాకౌంతాలయమునకు విష్ణుదేవాలయమనియు మఱియొక పేరు గలదు. అందు రాధాకృష్ణుల విగ్రహాలున్నవి. ఆ దేవీదేవుల కలయిక ఉత్కటప్రేమసిద్ధికి లక్ష్యము. విగ్రహములు రెండును పశ్చిమాభిముఖములై ఏకశీతమున నెలకొనియున్నవి. నేలయంతయు చలువరాళ్ల పఱపే. ముందటి మండపముపై కప్పునుండి దీపాలనెమ్మెలు వ్రేలుచుండును. వానిపై దుమ్ముపడకుండుటకై ఎఱ్ఱగుడ్డల కప్పుడము లున్నవి. సూర్యాస్తమయమప్పుడు ఎండ విగ్రహాలపై పడకుండుటకై కిత్తినార తెరలున్నవి. గర్భగృహపు గడపకు సమీపముగా చిన్నయిత్తడిపాత్రలో పవిత్రతీర్థముండును. సేవార్కులు భక్తితో ఆ పాత్రనుండి కొన్ని తీరబిందువులను సేవించుదురు.

కాళి

ప్రధానాలయమున వెలసియున్న వేలుపులోజనని కాళియే. ఆమె కిచట భవతారిణి (సంసారమును దాటించునది) అని పేరు. ఈ గుడిలోను నేల చలువరాళ్ల పఱపే. దేవి శిలాప్రతిమ తళతళని బంగారుసరిగ యుడుపులతో, సాగిలబడియున్న యొక చలువరాతి ప్రతిమపై నిలబడియున్నది. ఆ సాగిలబడియున్న ప్రతిమ, దేవీవల్లభుడును పరాత్పరుడునైన శివుని ప్రతిమయే. దేవీపాదములకు తక్కిన నగలతో బాటు పైడిఅందెలు గలవు. భుజములకును సువర్ణాభరణములు గలవు. స్వర్ణమాక్తిక కంఠహారములును, సువర్ణనిర్మితమైన మానవ శిరముల మాలికయును, మానవహస్తముల ఒడ్డాణమును, బంగారు కిరీటమును, బంగారు కమ్మలును, ముత్రైములు తాపిన బంగారు ముక్కుపుడకయు ఆ దేవి ధరించియుండును. ఆమెకు నాలుగుచేతులున్నవి. ఎడమక్రీజేతిలో ఖండితమానవశిర మొకటియు, మఱియొక ఎడమచేతి రక్తసిక్తఖడ్గము నున్నది. కుడిచేతులలో నొకటి తనవిడ్డలకు నరము లిచ్చునది. వేఱొకటి అభయమిచ్చునది. ఆమె రూపవైభవము వాగతీతము. అందు జగత్సంహారోచితమైన భయంకరత్వమును మాతృహృదయోచితమైన ధైర్యకరత్వమును రెండును మిళితములై యున్నవి. ఆమె విశ్వశక్తి, విశ్వస్వరూపిణి, ద్వంద్వముల కన్నిటికిని మహోజ్జ్వలమైన ఏకావాసము. సంహరించునదియు ఆమెయే. సృజించి సంరక్షించునదియు ఆమెయే. ఆమెకు మూడుకన్నులు, మూడవది దివ్యజ్ఞాననేత్రము. భక్తులమీద వాత్సల్యము కురిసెడి ఆ నేత్రములే దుర్జనులను లను చేయును.

ఆ గుడితోటలో స్థూలజగత్తంతయు చిత్రితమై యున్నది. ప్రకృతిమాత (కాళి) పరమ పురుషుడు (శివుడు) ప్రేమ (రాధాకాంతుడు) అను తత్వములు మూడును ఉన్నవి. భూమ్యాకాశముల నొరసికొను కమాను ఒకటి ఉన్నది. తంత్రప్రతిపాదితమైన భీకరశక్తియు, భాగవతప్రతిపాదితుడై ఆత్మకు తన్మయత నొసంగు ముసలీగానవిసోదియు, వేదప్రతిపాదితమై ఆత్మ నిష్ఠమగు పరబ్రహ్మము నొక్కచోటగూడి, సర్వమతములకును ఆత్మేతిక సామరస్యమును కలిగించుచున్నారు. సర్వప్రకారములలోను పరమార్థ మచ్చట రూపొంది యున్నది. కాని ఈ దివ్యకుటుంబమునకు మూలభూతురాలు సర్వేశ్వరియైన కాళియే. ఆమెయే ప్రకృతి, ఆమెయే సృష్టికర్త్రి, ఆమెయే సంహారకారిణి, అంతే కాదు, చూడ గల కన్ను గల వారికి ఆమె మహిమ ఇంకను ఉన్నతము. ఇంకను

అగాధము, ఆమె విశ్వజనని, సర్వ శక్తి. “నాతల్లి” అని శ్రీరామకృష్ణుడు ఆమెను పేర్కొనువాడు. ఆమె వివిధరూపములలోను దివ్యావతారములలోను తనబిడ్డలకు తన్ను చూపుకొనును. తాను ఎన్నుకొన్నవారిని అప్రత్యక్షసత్యమునకుచేర్చు ప్రత్యక్షదైవతము ఆమెయే. ఆమె వేడుకపడినచో ప్రాణుల అహంకారమును నిర్మూలించి, అభిన్నపర బ్రహ్మమున లయింపజేయును. ఆమెకృపచే పరిచ్ఛిన్నాత్మ అపరిచ్ఛిన్నాత్మలో లీనమగును.

ఆ దేవాలయారామనిర్మాణమునకై రాణీ రాస్మణి ఒకింత మిక్కుటముగ ధనమును వ్యయించినది, ప్రతిష్ఠ చేయించుటకై మఱింత మిక్కుటముగ ధనమును వెచ్చించినది. ప్రతిష్ఠా మహోత్సవము 1855 సంవత్సరము మేనెల తే 31 దినాడు జరిగినది.

జ్ఞానసూక్తులు

చమురులేనిదేదీపము వెలుగనట్లుగ దేవుడు లేనిదే మానవుడు జీవించజాలడు.

దేవుడు సకలమానవులలోను ఉన్నాడు. కాని సకలమానవులును దేవునియందు (జ్ఞప్తి గలిగి) లేరు. వారి బాధలకు వ్యధలకు కారణమదే.

మనకున్న యవతార మొక్కటే. జీవిత మహర్ణవమందు మునిగి ఒకచోట తలయెత్తి నప్పుడు ఆ దేవుని కృష్ణుడందుము. మరల మునిగి మఱొకచోట తలయెత్తినప్పుడు ఆ దేవునే క్రైస్తు అందుము. అనుసంధించి ధ్యానించి దేవుని సమీపించుటకు ఆయన నామములును రూపములును అసంఖ్యాకములు. ఏపేరుతో ఏరూపమున ఆరాధించినను ఆయనను సాక్షాత్కరించుకొనవచ్చును.

నీ నమ్మిన మతమందు సదా సుదృఢాధ్యవసాయము కల్గియుండుము. కాని స్వమతదురభిమానమును పరమతాసహనమును తుడిచివేసికొనుము.

నమ్ము. దేవునిపై నాధారపడి యుండుము. ఇక నీవు చేయవలసిన దేమియు నుండదు. పూర్తిగా నీవు దేవుని శరణొందితివేని రేపటి నీ యోగక్షేమమును ఆయనే చూచుకొనును.

మానవజన్మము దుర్మగము. అటువంటి జన్మము నొందియు దేవుని సాక్షాత్కరించుకొనుటకు ఎవడు ప్రయత్నింపడో వాని జీవితము వ్యర్థము... ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి ముఖ్య వశ్యకములలో నొకటి సాధుజనసంగత్యము.

శ్రీరామకృష్ణుడు

శ్రీమద్వివేకానందస్మృతి

సంగ్రహకులు : శ్రీ తపస్యానందస్వామి

జి. యస్. భట్టాచార్య

శ్రీమద్వివేకానందస్వామివారు 1892సం॥లో బెల్ గాం వచ్చిరి. అప్పటికి వారు జగద్విఖ్యాతిని బడసియుండలేదు. కొల్హాపూరుసంస్థానప్రముఖులగు శ్రీగోల్ వాల్ కారుగారి పరిచయ లేఖతో వారు బెల్గాంలో మాయింటికి

శ్రీస్వామివారు ప్రతివారి కసామాన్యవృత్తి వలె గాన్పించునంతటి విలక్షణతాసంపన్నులై యుండిరి. నేనుకాని, మానాయనగారుకాని, స్వామివారింతటి జగద్విఖ్యాతులగుదురని మొదట దలంచియుండలేదు. శ్రీస్వామివారితో బరిచయ మెక్కవయగుకొలది, వారిని గుఱించిన మాఅభిప్రాయము లెంతో మాఱిపోయెను.

శ్రీస్వామివారు సన్యాసులైనను, వారిదుస్తులును, వారిజీవితవిధానమును సామాన్యవాసులవలంబించురీతిగా నుండక, యెంతో స్వతంత్ర పద్ధతిలో నుండెను. ఆయన బనియను వేసికొని చేతిలో దండమునకు బదులు, గట్టికట్టును బూని యుండెడివారు. ఆయనయొద్ద నొక కమండలము భగవద్గీత, రెండుపనివద్ద్రంధ్రములు నుండెడివి. ఆయన యాంగ్లమున సంభాషించుచుండెడివారు. అన్ని విషయములందును సమితపాండిత్యము గల ప్రపంచానుభవవేత్తగా నాయన యుగటు యందఱికి నాశ్చర్యమును గలిగించెను.

మొదటిది నము భోజనమైనతర్వాత, శ్రీస్వామివారి రాక్ష, వక్క కావలయునని కోరిరి. రెండవనాడు ఆకువక్కతోపాటు కొంచెము పొగాకును గోరిరి. సన్నాసి యావిధముగ గోరుట యప్రతస్తమన మేమను కొనుచుండగా, తాను కలకత్తా విశ్వవిద్య

లయపట్టభద్రుడని, శ్రీరామకృష్ణభగవానునితో బరిచయము కలుగకముందు, తన కట్టియలవాట్లుండెడివని, ప్రస్తుతము వానిని విడువజాలకున్నానని, అట్టియలవాట్లవలన విశేషనష్టము తనకు గలుగుట లేదని వివరించి, మా సంశయములను నివారించిరి. భోజనవిషయమై ప్రశ్నింప శ్రీవారివిధముగ జవాబుచెప్పిరి. “మేము పరమహంస సంప్రదాయపరులము. కనుక భోజన ప్రత్యేకత మాకేమియు లే”దని తెల్పుచు, అయాచితముగ లభించినదాని నీశ్వరప్రీతిగా భుజించుచుందుమని వివరించిరి. ఏమియు లభింపనిచోకూడ మేము సంతృప్తులమై యుందుము. హైందవేతరులభిక్షనుగూడ మేము స్వీకరింతుము. ఎన్నోపర్యాయములుమహమ్మదీయులు మా కాతిభ్యము నిచ్చిరి.”

శ్రీస్వామివారి సంస్కృతపాండిత్య మసామాన్యమైయుండెను. నేనాకాలమున అష్టాధ్యాయని వల్లించుచుంటిని. మాతండ్రిగారికి నేనాసూత్రముల నప్పగించుచుండగా, నెన్నో తప్పులు వచ్చినవి. వానినన్నిటిని శ్రీస్వామివారు సవరణగావించిరి. వారి యద్భుతజ్ఞాపక శక్తి నన్నెంతో విస్మయమొందించెను.

రెండుమూడురోజులైనతర్వాత, మాతండ్రిగారు శ్రీస్వామివారిని బహుముఖముల బ్రశ్నించి శ్రీవారి యసాధారణ ప్రజ్ఞావిశేషములను గుర్తించి, గ్రామములోని పెద్దలనందఱిని, మాయింటి కాహ్వానించి, శ్రీస్వామివారి వాఙ్మధుర్యమునుగ్రోలుట కందఱికిని అవకాశము నిచ్చిరి. అతిత్వరలో శ్రీస్వామివారినిగుఱించి, పెద్దలందఱికిని తెలిసిపోయెను. వాదప్రతివాదయులయందు శ్రీస్వామివారి ప్రశాంతత, హాస్యదృష్టి యంద

జీని ముగ్గుల నొసరించెను. మాగ్రామమున నొక ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీయరు, పెద్దపండితుడను విఖ్యాతిని బడసినవారుండిరి. ఆయన సనాతనధర్మానుష్ఠానపరునివలె గవ్వట్టుచుండెను. కాని యాయనకు భగవద్విశ్వాసము లేనట్లు స్వామిజీ గ్రహించెను. ఆయనతో నెంతయు క్రియ క్షముగ వాదించినను, బ్రచారము నందలి మతవిధానము దైవనిర్ణీతము కాదనియు, బహుకాలమునుండి ప్రజామోదమును బడసిన సూత్రములే మతవిధానమునకు మూలమనువిషయము ఆయన మార్పుకొనజాలక పోయెను. పైగా వాదనయందు సక్రమ కారణములను జూపజాలక కోపతాపములకు వశపడి అందఱికి నసంతృప్తిని గలిగించియుండెను.

అట్టివారినిగుఱించి శ్రీస్వామివా రిట్లు వచించిరి. గుఱ్ఱములకు స్వారి నేర్పువారి ముందు గుఱ్ఱము వారిని బడద్రోయుట కెంతో ప్రయత్నించి, తనబలము నంతయు వ్యయపఱచును. పిమ్మట గదల లేనిస్థితికి వచ్చును. అప్పుడు స్వారి నేర్పువారు, దానికి క్రమశిక్షను గఱపుదురు. అటులనే హిందూమత మనుష్ఠానయోగ్యమైనదని రుజువుచేయుట కనువగుతరుణమువచ్చినది. ప్రతీకారము చేయకుండుటయందు విశేషమున్నది. కాని కారణాంతరములకులోనై, యుద్ధముచేయననిన అర్జునునికి, యుద్ధము చేయుట ముఖ్యకర్తవ్యమని ప్రబోధించుటయే భగవద్గీతకు ముఖ్యోద్దేశముకదా? అటులనే నోరు మెదలించకుండుట కాదు మన మభ్యసించవలసినది. ప్రతివారికికూడ సంతోషమును గలిగించువిధానమును బ్రబోధించుట కనుకూలతరుణము వచ్చినది. అంతియేకాని ప్రతివాదిని వాదనయందు దోడించుదృష్టి యేమాత్రము పనికిరాదని శ్రీవారు వివరించిచెప్పిరి. శ్రీస్వామివారు

మాయింటియందున్నకాల మెంతో మాకు వికాసమును గలిగించినదని సంతోషముతో చెలియుజేయుచున్నాను.

శ్రీ కె. ఎన్. రామస్వామిశాస్త్రిగారు

1892 సం॥లో, శ్రీ వివేకానందస్వామివారు అమెరికాఖండప్రయాణము చేయుటకుముందు ట్రివేండ్రములోను, 1897 సం॥రములో, అమెరికానుండి అఖండవిజయముతో వారు తిరిగి వచ్చినపిమ్మట మద్రాసులోను, శ్రీస్వామివారిని సేవించుమహాభాగ్యము నాకు కలిగినది. శ్రీస్వామిజీతో కలిగిన పరిచయము, నాజీవితమును పరమార్థపర మొనరించినది. స్వామిజీ సంభాషణము మృదుమధురస్వరయుక్తమై, ఆత్మబలము నతిసరళతతో వెలువరించు దివ్య సాధనమై యుండెను. ఆయనయందు విశిష్టరాజలక్షణములేగాక యావన్మానవహృదయ సామ్రాజ్యాధికాంక్షకు విశిష్టలక్షణములును కాన్పించెను.

శ్రీవారు మాయింటియందు ట్రివేండ్రములో తొమ్మిదిదినములుండిరి. నేను కుమారసంభవ పాఠమును చదువుచుండగా, శ్రీవారొక ఉదయము నాగదిలోనికివచ్చి, “అస్త్యుత్తరస్యాం దిశి దేవతాత్మా, హిమాలయోనామ నగాధిరాజః” అను శ్లోకభావమును నాకీక్రిందివిధముగ బోధించిరి “హిమాలయములు కేవలము భారతరక్షణనిమిత్తమేర్పడినవేగాక, అవి దివ్య శక్తినిలయములై భారతీయాదర్శములను సంతరించుకొంటువలె నున్నవి.” శ్రీవారిబోధనాయందు దెంతో చైతన్యమును కలిగించి దేశభక్తిని రేకెత్తించెను.

దేశభక్తి యననేమో శ్రీవారివిధముగ వివరించిరి. “సోదరమానవులను సేవింపకున్న నేను బ్రతుకజాలను. దుష్కర్మవలన బాధ

పడుచున్నవారిని సేవించుటయే సత్కర్మ. భగవదనుగ్రహము దరిద్రనారాయణ-దిగంబర మహాదేవుల సేవనలననే లభించును. మానవ సేవ నిర్వికల్పసమాధికంటెను ఆనందమును చేకూర్చును.”—ఇట్టి వచనములు దైవభక్తికి దేశ సేవ ముఖ్యమనువిషయమును సుస్పష్ట మొనరించి, రంతిదేవునియొక్క హృదయమును ప్రకటించెను. సంస్కృతవిద్య వభ్యసించి, అద్దాని కలంకారభూయిష్టమగు ప్రస్తావత్రయ మును-ఉపనిషత్తులను, బ్రహ్మసూత్రములను, భగవద్గీతలను పఠించి వానియందు గర్భితమై యున్న అభయ అపింస, అసంగ ఆనంద తత్త్వపరిచయము గావించుకొమ్మని శ్రీవారు నాకు తెల్పిరి.

శ్రీవారును, మాతండ్రిగారును, అత్యంత క్లిష్టమగు తత్త్వవిషయములను గుఱించి చర్చించుచుండెడివారు. శ్రీవారి సమాధాన ములు మాతండ్రిగారి కెంతో సంతృప్తి కలిగించుచుండెడివి. “అనుభవజ్ఞులకును, పండితులకును గల తేడా యిట్టిదే. అనుభవజ్ఞుల సమాధానములు సర్వసంశయనివారకములై, విషయమును స్పష్టమొనరించు దివ్యసాధనము” అని మాతండ్రిగారి రినియుండిరి. అంతచిన్నవయస్సుననే, అట్టిదివ్యానుభవము కలుగుట యెంతటి యద్భుతమో అని శ్రోతలు ఆశ్చర్యపడిరి.

శ్రీస్వాములవారు, 1897 సం॥లో అమెరికా నుండి తిరిగివచ్చునప్పుడు, మద్రాసులోదిగి, “కాసిల్ కెర్నను” అనుతావున బసచేసిరి. నేను అప్పుడు మద్రాసులో బి. ఎల్. పరీక్షకు చదువుచున్నందున, వారచటనున్న తొమ్మిది రోజులు, నేను వారి సేవయందుంటిని. అప్పుడు మాతండ్రిగారుకూడ మద్రాసులోనే యుండిరి. 1892 సం. లోని వివేకానందుడు హైందవ విజయమునకు బహుముఖవ్యూహములను

నిర్మించు సామాన్యసేవకునివలె నుండెను. 1897 సం॥ లోని వివేకానందుడు అపూర్వ హైందవసంస్కృతి సంప్రదాయ విజయభాసీ సమ్రాట్టువలె, యోధానుయోధాగ్రణివలె ప్రకాశించెను. ఆయన భక్తిపరవశత్వముతో సాడెడిగీతా-గోవిందకీర్తనలు, శ్రీరామకృష్ణ భగవానులంతటి అంతర్ముఖుని మన్ననలకు పాత్రములాయెను. శ్రీవారిపారవశ్యగానమును విను మహాభాగ్యము నాకప్పుడు లభించెను.

ఆసమయమున నొక బ్రాహ్మణపండితుడు మీరు బ్రాహ్మణులు కారుగదా. సన్న్యాసాశ్రమస్వీకరణము మీ కనర్హమే” అని, యేమేమో స్వామువారితో వాదించుటకు వచ్చెను. ప్రతినిత్యము సంధ్యోపాసనయందు అందఱును - బ్రాహ్మణులతో సహా-ఏచిత్ర గుప్తుని ఉపాసించుటతో, ఆ చిత్రగుప్తుని వంశమునకు చెందినవాడను నేను. మీకు సన్న్యాసాశ్రమాధికారమున్నచో, నాకు అట్టిఅధికారమేల యుండ”దని జవాబుచెప్పగ ఆ బ్రాహ్మణుడెట్లుటకును దోచక వెళ్ళిపోయెను. “నాయుధ విధానము” “వేదాంతము-హైందవలక్ష్యము” “భారతీయమహాముఖులు” అను శ్రీవారి ఉపన్యాసత్రయమును వినుభాగ్యము నాకుకలిగెను.

1952 సం. లో నేను తీర్థయాత్రలుచేయుచు, శ్రీరామకృష్ణమఠ కేంద్రమగు బేలూరుమఠమునకు వెళ్ళితిని. శ్రీస్వామివారితో నాకు గల పరిచయమును బురస్కరించుకొని అచటి మరాఠీపతులు నన్నెంతోగౌరవించి, శ్రీస్వామివారి గదియందు నాకు ప్రవేశమునిచ్చిరి. అచట వెలుగుచున్న శ్రీవివేకజ్యోతులు నాహృదయాంతర్గతహమునకొక క్రొత్తవెలుగునిచ్చెను. ఇట్టివిషయము లసంతముగ నాజ్ఞప్తియందున్నవి.

(శ్రీరామదర్శన పత్రికాధిపుల సౌజన్యంతో)

భారతీయ సాహిత్యము - రామాయణ ప్రాశస్త్యము

‘ఆద్వవిద్యాలంకార’ మాన్యుశ్రీ - కల్లూరి చంద్రమౌళి

(గత సంచిక తరువాయి)

అలంకార వైచిత్రిని గాంచుడు :

రావణుడు సీతాదేవి పవహరించి వెల్లిన పిమ్మట-శ్రీరాముడు ప్రియురాలి వియోగమును సహింపజాలక, పరిపరివిధముల దుఃఖించుచు, అరణ్యము జనులు లేనిదగుటచే, కనులకు గన్నట్టుచున్న పక్షులను, వృక్షములను, మృగాదులను సీతాదేవిని గుఱించిన జాడనడుగుచు, పోయిపోయి, రావణుడు జటాయువుతో యుద్ధముచేసిన చోటుకు దగ్గరగునున్న ప్రసవణగిరిని చూచి—

“కచ్చిత్ ఖీతిభృతాం నాథ
దృష్టా సర్వాంగసుందరీ
రామా రమ్యవనోద్దేశే
మయా విరహితా త్వయా.”

(అరణ్యకాండ : 64)

ఖీతిభృతాంనాథ = ఓ పర్వతరాజా, రమ్యవనోద్దేశే = రమ్యమైన వనప్రదేశమునందు, మయా విరహితా = నన్నెడబాసిన, సర్వాంగసుందరీ = సర్వాంగసుందరి, రామా = స్త్రీ, త్వయా = నీచేత, కచ్చిత్ దృష్టా = చూడబడినదా? అని ప్రశ్నించెను. కాని, ఆ పర్వతము ప్రతు త్రరమియంగల్లునా? ఈయంజాలదుగదా! అయినచో - ప్రసనించు స్వభావము మాత్రము పర్వతములకు సహజముగ నుండును. కనుక, రాముని ప్రశ్నకు - పర్వతరాజప్రత్యుత్తరమును ఆ శ్లోకమునందే వాల్మీకి మహర్షి, ఇట్లు ప్రతిధ్వనింపజేసెను :-

ఖీతి భృతాంనాథ = ఓ రాజశ్రేష్ఠుడా, రమ్యవనోద్దేశే = రమ్యమైన వనప్రదేశమునందు, త్వయా = నిన్ను, విరహితా = ఎడబాసిన,

సర్వాంగ సుందరీ = సర్వాంగ సుందరియగు, కాచిత్ = ఒకానొక, రామా = స్త్రీ, మయా - నాచేత, దృష్టా = చూడబడినది.

ఎంత చిత్రమైన అలంకారమిది ! ఇట్టి చిత్రాలంకారములను చిత్రించు నైపుణ్యము - సామాన్యకవులకు అబ్బునదికాదు. తపస్సంపన్నులైన మహాకవులకు మాత్రమే ఇట్టి కవితా నైపుణ్యముండును. వాల్మీకి రామాయణమున ఇట్లే-అలంకారము లన్నియు అట నట గన్నట్టుచు, రసజ్వలకు ఆహ్లాదమును గల్గించుచుండును.

కేవలము ఇట్టి అలంకారములే గాక, ఉన్నతాశయములతో-ఉదాత్త భావములతో విరాజిల్లెడు ఆదర్శభూతులైన నాయికా నాయకులు కావ్యమున నున్నపుడే, ఆ కావ్యమునకు బౌచిత్ర్యము కలును.

రామాయణములో - సీతా రాములు నాయికా నాయకులు. వీరి కల్యాణ గుణములను-దేవర్షియైన నారదుడే, వాల్మీకి మహామునికి ఇట్లేఱింగించెను :—

‘ఇత్వాకువంశ ప్రభవో
రామోనామ జనై శ్రుతః
నియతాత్మా మహావీర్యో
ద్యుతిమాన్ ధృతిమాన్ వశీ
బుధిమాన్ సీతిమాన్ వాగ్మీ
శ్రీమాన్ శత్రునిబర్హణః
విపులాంఘో మహాబాహుః
కంబుగ్రీవో మహాహనుః
మహారసాన్ మహేష్వాసో
గూఢ జత్రు రరిందమః
ఆజానూ బాహుః సుశిరాః

సులలాటః సువిక్రమః
 సమః సమ విభక్తాః
 ప్రజానాం చ హితే రతః
 యశస్వీ జ్ఞాన సంపన్నః
 శుచి ర్వశ్యః సమాధిమాన్
 ప్రజాపతి సమః శ్రీమాన్
 ధాతా రిపునిఘ్నాదనః
 రక్షితా జీవలోకస్య
 ర్వశ్య సరిరక్షితా
 రక్షితా స్వస్యధర్మస్య
 స్వజనస్యచ రక్షితా
 వేదవేదాంగ తత్త్వజ్ఞో
 ధన్యోదే చ నిష్ఠితః
 సర్వశాస్త్రార్థ తత్త్వజ్ఞః
 స్మృతిమాన్ ప్రతిభానవాన్
 సర్వలోక ప్రియః సాధుః
 అదీనాత్మా విచక్షణః
 ఆర్యః సర్వసమత్వైవ
 సముద్ర ఇవ సింధుభిః
 స చ సర్వగుణోపేతః
 కౌసల్యానందవర్ధనః
 సముద్ర ఇవ గాంభీర్యే
 ాణ హిమవా నివ
 విష్ణునా సదృశో వీర్యే
 సోమవత్ ప్రియదర్శనః
 కాలాగ్ని సదృశః క్రోధే
 క్షమయా పృథివీసమః
 ధనదేన సమస్త్యాగే
 సత్యే ధర్మ ఇవాపరః'

(బాలకాండ : 1-8 నుండి 19 శ్లో. వఱకు)

ఇట్లొకవంశమునఁ బుట్టిన రాముడను ప్రసిద్ధిగల నామముచే జనులలో వినఁబడుచున్నాడు. ఆయన-నియతాత్ముడు, ధైర్య

వంతుఁడు, ప్రకాశముగలవాడు, ఇంద్రియములను నిగ్రహించినవాఁడునై యున్నాఁడు. ఆ రాముఁడు ఐశ్వర్యవంతుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడు, నీతిగలవాఁడు, మాటలలో నేర్పరి, శత్రువులను సంహరించువాఁడు, ఎత్తైన మూఁపులుగలవాఁడు, గొప్పభుజములు గలవాఁడు, శంఖము వంటి కంఠముగలవాఁడు, గొప్పగొప్ప చెక్కిళ్లు గలవాఁడునై యున్నాఁడు. మఱియును ఆ రాముఁడు - విశాలమైన తొమ్ముగలవాఁడు, శ్రేష్ఠమైన ధనువుగలవాఁడు, కనఁబడని మెడ సంధిలోని యెముకలుగలవాఁడు, విరోధిని జయించినవాఁడు, ఆజానుబాహుఁడు, మంచి శిరస్సు, మంచి ఫలస్థలము - మంచి పరాక్రమము గలవాఁడు, చక్కని శరీరము గలవాఁడు, హెచ్చుతగ్గులు లేక యేర్పఱుపఁబడిన అవయవములు గలవాఁడు, నిగనిగలాడు కాంతిగలవాఁడు, బలమైన తొమ్ము గలవాఁడు, విశాలమైన కన్నులుగలవాఁడు, ఐశ్వర్యముగలవాఁడు, శుభంకరములైన లక్షణములు గలవాఁడు, ధర్మము లెఱిగినవాఁడు, సత్వసంధుఁడు ప్రజల హితమునం దాసక్తిగలవాఁడు, కీర్తిజ్ఞానములు గలవాఁడు, భక్తులకు పశుఁడైనవాఁడు, శుచిగలవాఁడు, నియతిగలవాఁడు, బ్రహ్మాలో సమానుఁడు, శ్రీమంతుఁడు, పోవకుండు, శత్రువులను సంహరించువాఁడు, ధర్మములను రక్షించువాఁడు, తన క్షత్రియ ధర్మమునకు-తన జనులకు రక్షకుఁడు, వేద వేదాంగము లెఱిగినవాఁడు, ధన్యార్థమందు నిష్ఠయున్నవాఁడు, అన్ని శాస్త్రములలోని సారమెఱిగినవాఁడు, మఱి పు లే ని వా ఁ డు, మిక్కిలి తెలివి తేటలుగలవాఁడు, అన్నిలోకములను ప్రేమించువాఁడు, సజ్జనుఁడు, దీనముగాని స్వభావము-యొక్తియు గలవాఁడు, నదులచేత నముద్రమువలె చెద్దలతోఁ గూడుకొన్న

వాఁడు, పూజ్యుఁడు, అందఱియందును ఏకాభి
ప్రాయముగలవాఁడు, ఎల్ల వేళలయందును ఏక
విధమగు ప్రేమను చూపుచుండువాఁడు, ఆ
శ్రీరాముఁడు సకల సద్గుణసంపన్నుఁడు, తల్లి
యైన కౌసల్యకు సంతోషమును వృద్ధిపొందించు
వాఁడు, సముద్రునివలె గంభీరస్వభావముగల
వాఁడు, ధైర్యస్వభావములో హిమవత్పర్వతము
వంటివాఁడు, పరాక్రమమందు విష్ణువుతో సమా
నుఁడు, చంద్రునివలె ఇష్టముతో చూడఁదగిన
వాఁడు, కోపమునందు ప్రళయ్యాగ్ని వంటివాఁడు,
ఓర్పుచే భూమివంటివాఁడు, దానమిచ్చుటలో
కుబేరసమానుఁడు, సత్యమునందు ఇతర ధర్మ
దేవతలవంటివాఁడు.

ఇది-నాయకుఁడైన శ్రీరాముని గుణాభి
వర్ణనము. ఇంక, నాయకియైన సీతాదేవి
సద్గుణ సంపదను గమనింతము.

‘రామస్య దయితా భార్య
నిత్యం ప్రాణ సమాహితా
జనకస్య కులే జాతా
దేవమాయేవ నిర్మితా
సర్వలక్షణ సంపన్నా
నారీణా ముత్తమా వధూః
సీతావ్యనుగతా రామం
శశినం రోహిణీ యథా.’”

(బాలకాండః 1 సర్గ)

రాముని ప్రియురాలును, భార్యయు, ప్రాణ
ముతో సమానురాలు, అనుకూలురాలు, జనక
వంశమునందుఁబుట్టి, దైవశక్తిచే సృజింపఁబడి,
ఉత్తమ లక్షణములుగలదై, స్త్రీలలో శ్రేష్ఠు
రాలైన సీత-చంద్రు ననుసరించు రోహిణివలె,
రాము ననుసరించెను.

ఇట్టి కల్యాణగుణగణ పరిపూర్ణులైన
నాయికా నాయకులు కావ్యమున నున్నం

దుననే, వాల్మీకి రామాయణమునకు గొప్ప
బొచిత్యమేర్పడెను. ఈ మహాకావ్యము నిత్య
పారాయణ యోగ్యముగా - విశ్వప్రే-
దాయకముగా విలసిల్లుటకు, కావ్యమున
నాయికా నాయకులైన సీతారాము లుండు
టయే కారణము. ఇట్టి కావ్యమే లోకమున
సర్వదా సమాదరింపఁ బడుచుండును.

ఇట్టి వాఙ్మయమును మాత్రమే ‘సాహిత్య’
మని నిర్వచింపనగును. ఉత్తమ సాహిత్యముతో
సముల్లసించిన వాల్మీకి రామాయణము-‘పాత్యే
గేయేచ మధురమ్’ అని, బహుధా ప్రశంసింపఁ
బడినది. ఆదికవియైన వాల్మీకి మహర్షి-ఉత్తమ
సాహిత్యస్రష్ట యగుటచే, లోకమునకు చిర
స్మరణీయుఁడుకూడ నయ్యెను.

ఇటీవల, గ్రంథములు కోకొల్లలుగా వెలు
వడినవి. వర్తమానకాలమునందును ఎన్నియో
గ్రంథములు వెలువడుచున్నవి. కాని, వాల్మీకి
రామాయణమును దృష్టిలో నిడుకొని జూచి
నచో - ఈ గ్రంథము లెన్ని నిలువగలవు?
ఎన్ని గ్రంథములు పరింపయోగ్యములుగ
నుండును? అందు - ప్రయోజనకరములుగా
నెన్ని గనప్పట్టును? అట్టివి - చాల తక్కువ
యనియే నిస్సంశయముగా జెప్పవచ్చును.

రామాయణ భారతీహాసములు, భాగవత
పురాణము, భగవద్గీతాశాస్త్రమువంటి కీటయ
గ్రంథములు మాత్రమే ఉత్తమ సాహిత్యమని
ప్రాజ్ఞులు గుర్తింపగలరు. అవియే సాహిత్య
పరీక్షకు నిలువగల్గునవి, అవి-పాఠకుని హృదయ
మును ద్రవింపఁజేసి, ఆత్మోత్తేజమును గల్గించి,
నిత్యసుఖమును - శాశ్వతానందమును ప్రసా
దింపగల్గును.

కేవలము లౌకిక విషయములను బోధించు
గ్రంథములు - ఎంతటి ఉన్నతశ్రేణికి జెందిన

వని తలంచినను, అవి - తాత్కాలిక ప్రయోజనమును మాత్రమే గల్గించునవిగా నుండును గాని, శాశ్వత ప్రయోజనమును చేకూర్చజాలవు. అందువలన, అట్టి గ్రంథములు-అచిర కాలములోనే కాలగర్భమున లీనమైపోవుచుండును.

నిత్యసత్యమును బోధించు గ్రంథములు - నిరంతర పఠనయోగ్యములై, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యదాయకములై, విజ్ఞాన ప్రదములై విలసిల్లుచుండును. సత్యాన్వేషికి, అట్టి విజ్ఞానము అత్యంతప్రయోజనకరము. విజ్ఞానమువలన, బాహ్యదృష్టి మారదూరమగును. దివ్యదృష్టి లభించును. అప్పుడు - సత్యస్వరూపము సంపూర్ణముగా దర్శనమిచ్చును. కనుక, ఇట్టి సత్యస్వరూప సందర్శనమునకు - ఉత్తమ సాహిత్యముతో సముల్లసించు వాల్మీకి రామాయణము వంటి సద్గ్రంథములే ఉపయక్తము లగుననుట-నిర్వివాదాంశము.

“సత్యమేవ పరం బ్రహ్మ
సత్యే ధర్మః ప్రతిష్ఠితః
సత్యమేవాత్మయా వేదాః
సత్యేనై వాప్యతే పరమ్.”

బ్రహ్మపదమే సత్యమైనది. ధర్మమునందే సత్యము సుప్రతిష్ఠితమై యున్నది. సర్వవేదముల స్వరూపమే సత్యము. సత్యముచేతనే జీవులు పరమును పదిలపఱచుకొనగలరని, లోకకల్యాణకాంక్షులైన మహర్షులు ప్రబోధించియున్నారు. కావున, భగవత్సన్నిధికి జేరుమార్గములను జూపెట్టుగ్రంథములే ఉత్తమ

సాహిత్యమని నిర్వచింపఁదగును. ఇట్టి సాహిత్యమున మకుటాయమానమై ప్రకాశించునది - ఆదికావ్యమైన వాల్మీకి రామాయణమే.

“ఇదం పవిత్రం పాపఘ్నమ్
పుణ్యంవేదైశ్చ సమ్మితమ్
యః పఠేత్ రామచరితం
సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే.

.(బాలకాండ 1-98)

వేదతుల్యమైన ఈ రామాయణము - సర్వ పాపములను బోగొట్టి, చదువరులను పుణ్యవంతులఁజేయును. అంతేకాదు—

‘శృణ్వన్ రామాయణం భక్త్యా
యః పాదం పదమేవవా
స యాతి బ్రహ్మణః స్థానం
బ్రహ్మణా పూజ్యతే సదా.

—(ఉత్తరకాండ 11-24)

ఈ రామాయణమును పూర్తిగ గాని, కొలఁదిగఁగాని విన్నవారు, పఠించినవారు భగవత్సాన్నిధ్యమును పొందగలరు.

“వాల్మీకీ రుక్మిణి సింహస్య
కవితావనచారిణః
శృణ్వన్ రామకథానాదం
కో నయాతి పరాంగతిమ్?”

కవితా వనమున సంచరించు వాల్మీకిమనిసింహుని రామకథానాదమును విన్నవాఁడు - ఎవఁడు పరమపదమును పొందకుండును ?

ఓమ్ శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

శివానందస్మృతులు-35

శ్రీమత్ప్రవాణికామాప్రాణ

క్రీ.శ. 1929 (శుక్ర వారము) మార్చి 22-వ తేదీ శ్రీమహాపురుషమహారాజగారు మిద్దెపై తమగదిలో మధ్యాహ్నభోజనము చేయుచున్నతఱి కిటికీగుండ మరావరణమువైపు దృష్టి ప్రసరింపజేసిరి, అప్పుడే మరావరణము లోని మామిడిచెట్టుకింద, మరవాసుల చెప్పలు కుట్టుచున్నవానిని చూచిరి. తమభోజమైన వెంటనే ఒకసేవకుని పిలిపించి “చూడుము, మిట్టమధ్యాహ్నమైనది, మనలందఱిభోజనములు ముగిసినవి, ఆహా! పాపము. అతడు తిండి తినకయే పనిసాగించుచున్నాడు. వానికి దండిగ, మిఠాయితోసహా శ్రీభగవానుని ప్రసాదమును ఇచ్చి రమ్మ” అనిరి. శ్రీవారిఆజ్ఞ శిరసా వహించి చెప్పలు కుట్టువానికి ఆసన్నాస్మి ప్రసాద మిడి తిరిగి వచ్చెను. ఇంతలోపుగ స్వామివారు తమఆసనమును వీడి లేచి వచ్చి

కడ నిలిచి తడేకదృష్టితో ఆచెప్పలుకుట్టు వానిని చూచుచుండిరి. వారిచేత అర్ధరూపాయ నాణె మొకటి యుండెను. ప్రసాదము దొరకుటలోడనే అతడు తనపనిని ఆపి తన నారంభించెను. అది చూచి మహాపురుషులు-ఆహా! వానికి ఎంతకలి వేసినదో చూడుము. అందు చేతనే చేతిలోని పనిని ఆపి ఆత్రముతో ప్రసాదము తినుచున్నాడు. నేను ఒకతమాపా చేసెదను చూడుము అని పల్కి చేతిలో నున్న రూకను వానిముందుకు విసరెను. తటాలున పైనుండి అర్ధరూపాయ నాణెము తనముందు వచ్చి పడుట చూచి, విస్మయముతో అతడు తల పైకెత్తి చూచునరికి మిద్దెపైగదిలో కిటికీ కడ స్వామివారు అగపడిరి. వారే ఈరూక పడవేసిరి అని తెలిసికొనెను. ఆనందముతో అతడు చేతులు జోడించి తనకృతజ్ఞతను తెలుపు

కొనెను. అట్లుపై ఒకసాధువు వచ్చి చెప్పలు కుట్టినకూలి విషయములో బేరమాడ జూచ్చెను అది విని వెంటనే మహాపురుషు లిట్లనిరి— చూడు, అతడు సేదవాడు సుమా! బానివద్ద నీవేల బేరము లాడుచున్నావు?”

*

*

రాట స్వామివారు ఆహారమునుచాల స్వల్పముగ భుజింతురు. నేటిరాత్రి వారు పాలుత్రాగునపుడు ఒకసన్నాస్మి వచ్చి స్వామి వారికి నమస్కరించి నిలిచెను. ఆయనతో నానావిషయముల ముచ్చటించుచు, శ్రీవారు మర సేవాకేంద్రముల (మిషనుల) కార్యకలాపములగూర్చి పలుకదొడంగిరి.

“ఆహా, మీరందఱు వచ్చినారు. నాకు మహానందము గలుగుచున్నది. శ్రీభగవానుడు తమ సంఘశ క్షిపణి పట్టి ఎటుల ఊచి ఊచి చైతన్యము కల్పించిరి. అంతే కాక తమపని ఏదో ఒకవిశిష్టవ్యక్తిద్వారా సంపన్నముకాదనగుచున్నది సాధువు లెల్లరును కూడి సమష్టి తమపనిని చేయవలయుననిరి. అప్పుడే చక్కగ నియమానుసారముగ ఎట్టి తప్పటడుగులును లేక పను లన్నియు యథావిధి జరుగును. ఎన్ని విఘ్నములు, ఎంతటి బాధలు, ఎన్నిఆపదలు విపత్తులు వాటిల్లునో అంత ఎక్కువగ సంఘశక్తి జాగరిత మగును. “క్రేయాంసి బహు విఘ్నాని” ఎన్ని బాధలు, ఆటంకములు కలుగనో, అన్ని రెట్లుగ లోకులకు శ్రీభగవానున పట్ల, భక్తి, విశ్వాసము, నిబ్బరమును మోచు గును. భగవానుని యుగధర్మప్రవర్తనకార్య ర్థమే ఈసంస్థ స్థాపింపబడినది. ఈయుగధర్మ ప్రవర్తనాకార్యము పెక్కుశతాబ్దములవఱకు

నిరవచ్ఛిన్నముగ కొనసాగును. ఈ ప్రవాహ వేగమును అడ్డగించుటకు ఎవరికి సామర్థ్యము లేదు. నాయనా, నే నాడు మాట లెల్లను త్రికాలజ్ఞ ఋషిపుంగవుడగు శ్రీవివేకానందుని వాక్యములే సుమా.'

సన్న్యాసి "స్వామీ, తమరు సెలవిచ్చు చున్నదియును, శ్రీవివేకానందస్వామిగారు నుడివిసట్టివేదవాక్యములు ఎన్నటికిని అసత్యములు కాజాలవు. కాని స్వామీ, ఏ మని చెప్పను? చుట్టుపట్ల వాతావరణము, చూచు కొలది, ఈ విశ్వాసమును మామనఃఫలకమున స్థిరముగ నిలుపజాలకున్నాము-కార్యకలాపము లుండు ఉత్సాహమును కోల్పోవుచున్నాము. ఏదో చెప్ప లేని భయము మమ్ముల నావరించి మామనంబుల నెల్ల అవిశ్వాసముతో నింపి వేయుచున్నది.

మహాపురుషులు-ఇలాగు జరుగుట నెజమే. పనిచేయబోయినచో ఒకపరిభయము - ఒక్కొక్కమారు విసుగు కలును - కాని మరల మెల్ల మెల్లగ తమంతతామే అవిలొలగిపోవును. ఇ వెల్లెను కర్మకు నైజగుణములు. ప్రపంచములో ఏఒక్కచిన్న మూచిపనినైనను సరే, చేయ సమకట్టిసచో వెంటనే వెక్కు విఘ్నముల తప్పక ఎదుర్కొన వలసివచ్చును. ఇక పని ఎంతగొప్పగో అన్ని రెట్లుగ విఘ్నములు వాటిల్లును. కాని ఈవిఘ్నప్రతిఘాతముల నిరంతరసంఘర్షణ మూలముననే ఆత్మశక్తి జాగరితమగును. ఈశక్తి ఆనాత్మాత్మజగజ్జననియే కాని వేతొందుకాదు. ఈపనిపాటలెల్ల ఆజగదంబకు చెందినవే - మన మెల్లరము ఆత్మల్లిబిడ్డలమే. సత్యమార్గమునుబట్టి పోవుచు - ఈజ్ఞానమును సుస్థిరము కావించుకొనవలెను. ఇది తేలికపని కాదు - యుగధర్మసంస్థాపనా కార్యమే, అని ఎఱుగవలెను. అందుచేతనే శ్రీభగవానులు

మమ్ములకూడ బలాత్కారముగ ఈపనిలోనికి దింపిరి. లేకున్నచో సాధనానుష్ఠానములందే నిమగ్నులై యుండియుండక పోతిమా ఏమి? మేము అలాగే తపోనిష్ఠారతులై యుంటిమి కూడను. కాని శ్రీరామకృష్ణభగవానునిచే ఆదేశింపబడిన వాడైన శ్రీవివేకానందస్వామిగారు ఈకార్యప్రణాళిక నేర్పబడి, మమ్ములనెల్ల బలాత్కారముగ ఈపనిలోనికి దింపిరి. అంతియే కాక స్వయముగ స్వామిజీకూడ ఎట్టి విధివిరామము లేక, జీవితము కడపటిక్షణము వఱకు ఈపనికే సర్వస్వము ధారబోసెను కదా! ఆహా! అట్టి కఠోరపరిశ్రమ మూలముననే కదా స్వామిజీగీరము శిథిలమై పోయినది! వారైనను పలురకములగు జంజాటకముల నెల్ల ఎదుర్కొనకయే పని కొనసాగింప గల్గిరా ఏమి? వారు పాశ్చాత్యఖండములకు బోవు ఒక్కచిన్న విషయమునుగూర్చియే ఆలోచింపుము - ఎట్టి చిక్కులు సంభవించెను! ఎంతటి ఇక్కట్లకు పాలు కావలసి వచ్చెను! శ్రీభగవానుల కార్యమును ఎట్టి దుఃఖకష్టముల దగుల్కొని అందుండియే పనిచేయవలసివచ్చెను! ఇంతేల నాకుకూడ మధ్యమధ్య ఈలాగు అనిపించును - ఇకమీద నైన ఎక్కువగ శ్రీభగవానుని సగుణభావముల నాశ్రయింపను, ఒక్కపెట్టున నిర్గుణభావము నవలంబించి - సమాధిస్థితిలో నిమగ్నుడనై యుండ నిచ్చగింతును. కాని భగవానుడు నన్ను ఆలాగు ఉండనియ లేదే! వాస్తవము సర్వమును అతడే! అతడు సగుణుడును - నిర్గుణుడును కూడ. "వాదో అస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి" ఋగ్వేదము-10-90 - ఇదంతయు అనగా త్రికాలపరియగు సమస్తజగత్తు - ఆపురుషుని మహిమయే - వాస్తవమునకు ఆపురుషుడు, ఆమహిమకన్న ఎక్కువశ్రేష్ఠుడు. ఎందుచేత

ననగా - ఈకాలత్రయవర్తియగు సమస్తచరాచరము ఆయనయొక్క ఏకపాదమునకు సమానము మిగిలిన మూడు పాదములతో-అవినాశమును స్వప్రకాశమునగు స్వస్వరూపమున నెలకొని యున్నాడు.]

ఆయన ఇచ్చ లేనిదే మన మేమియు చేయజాలము సుమా! వారు మనల నెపుడు

ఏపరిస్థితిలో నుంతురో మనము ఆలాగుననే యుండవలెను. వారే కృపజూపి అంతయు ఎఱుకపఱచుచున్నారు. ఆ అమృతధామము చేరు మార్గమును తెఱచి యుంచిరి. “యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ” (తైత్తిరియ ఉపనిషత్తు-2-4-1). దేనిని అందుకొనుటకు అసమర్థమై - మనస్సుతోపాటు వాక్కుకూడ - తిరిగివచ్చునో!

శివానంద లేఖ వళి

45

చిల్డ్రేన్ ట్రస్ట్,
అల్మోడా పోస్ట్,
కూమోన్, ఉ. ప్ర.
7 ఏప్రిల్ 1914.

ప్రియ—,

నీవు క్రిందటి నెల 23-వ తేది వ్రాసిన జాబు చేరినది. నాజీవితమును గుఱించి తెలిసికొనగోరితివి. వ్రాయుటకు నాజీవితసంభవములలో మిక్కిలి యసాధారణమైన దేదియు లేదు. కాని ప్రత్యేకములైన అన్నింటికంటెను ప్రత్యేకమైన సంభవము ఒకటి కలదు. ఏది యనగా శ్రీరామకృష్ణనితో కలిసికొనుటయు, ఆయన యనుగ్రహమును. అందుకు కారణము ఆయన పౌజన్యమే. ఆయన యనుగ్రహమునకు అర్హత కలిగించు సుగుణ మేదియు నాలో లేదు. ఆయన స్వతంత్రుడు అమోఘసంకల్పుడు. స్వసంకల్పప్రేరేపితమైన ఆయన నన్ను ధన్యునొనర్చెను. నాజీవితమున చెప్పకొందగిన సంభవ మిదొక్కటే.

ఎవనికైనను దేవునివేషము వేసి అతనిని దేవునిగా తయారుచేయుట ఎన్నటికైనను

సాధ్య మగునా? దేవుడు సదా దేవుడే. దానిని ఉద్ఘోషించి నిరూపింపవలసిన ఆవశ్యకత లేదు. సూర్యునకు వెలుగునిచ్చుటకు మఱొక దీప మక్కఱ లేదు. సూర్యుడు స్వయం ప్రకాశుడు. అందుకై నీ వెప్పుడును వ్యథ చెందకు. ఇతరులు వారి కిష్టము వచ్చినట్లెల్ల మాటాడుచుందురుగాక. గురుదేవుడు శ్రీరామకృష్ణుడు నీకు శరణ మనుగ్రహించెను. నీవు ధన్యుడవు. వేఱు దేనినిగుఱించియు నీవు వెత జెంద నక్కఱ లేదు. నిండుహృదయముతో ఆయనను ప్రార్థింపుము. ఈజన్మముననే నీవు ఆయనను సాక్షాత్కరించుకొనగలిగియుండువు.

ప్రేమానందస్వామి తూర్పుబంగాళమున వివిధప్రదేశముల పర్యటింప నేగియున్నాడని వింటిని. ఆయన భాకూరునుగుఱించి చాల చోట్లలో ప్రచారము చేయుచున్నాడు. వసతి పడినచో ఎక్కడనైన ఆయనను కలసికొన ప్రయత్నింపుము.

నీవివిధప్రశ్నలకు జవాబులుగా ఏమేమి వ్రాయవలయునో నే నెఱుగను నాకు తెలిసినదింటే, నేను శ్రీరామకృష్ణుని కింకరుడను.

ఆయన శ్రీచరణములను శరణుజొచ్చితిని. అంతకంటె నేమియు నేను నిజముగ నెఱుగను. ఆయన కృపతో తన్ను గూర్చి తలంపించినప్పుడు తలచుకొనుచుందును. ఆయన నాచేత పుస్తకములు చదివించినప్పుడు పర్యటనములు చేయించినప్పుడు, ఎవరితోనైన ఆధ్యాత్మికవిషయములను గూర్చి సంభాషింపజేసినప్పుడు— ఆయన చేయించినట్లు చేయుచుందును. అదే నాపని. శ్రీరామకృష్ణుని దయయే ఏకైకతరణోపాయము. అది నాదృఢవిశ్వాసము. ఇక నిజస్థలో నాది అనుకొనదగినది నాకు వేరేదీయు లేదు, వేఱు దేనినిగాని నేను కోరుట లేదు. అ దెల్ల అతనియనుగ్రహమే.

నిండుహృదయముతో నీవు ఆరామకృష్ణుని ప్రార్థింపుము. నిక్కముగ నీకు నెమ్మది చేకూరును. ఇంతకంటె నేమి వ్రాయదును? నీకు నాహృదయపూర్వకప్రేమాశీస్సులు.

స్రీశ్రీయోభిలాషి,
శివానంద.

46

చిల్డ్రేపేటహౌస్,
అల్మోడాపోస్టు,
కూమోన్, ఉ, ప్ర.
26 ఏప్రిలు 1914.

ప్రియ—

నీజాబు మఱొక్కటికూడ చేరినది. చాల సంతోషము. నీవు మొదట కన్న స్వప్నమును గూర్చి నాయభిప్రాయమును క్రిందటిజాబులో తెలిపితిని. ఈస్వప్నముకూడ చాల ఉత్సాహజనకముగ నున్నది. థాకూరు గోపాలునిరూపమున నీకు ప్రత్యక్షము కాగోరె ననుట నిజము. గోపాలుని దర్శించి నీవు శ్రీనందుని భావనలో శ్రీయశోదభావనలో అవలంబించి

ఉపాసితు వేమో. ఆయభ్యాసముచేత నీకు బ్రహ్మానందము కలుగగలదు. సీహృదయము నిర్మలమును విశుద్ధము నగును. నిజముగ నీవు భాగ్యవంతుడవు. కావుననే థాకూరు నీకు అప్పటమైన గోపాలునిరూపమున తిన్న చూపుకొనుచున్నాడు. ఇందువలన నీకు పరమనిశ్రేయసము కలును. గట్టిగ నమ్ము.

వేసవివిరామదినములలో సర్వవిధముల ప్రయత్నించి కల్కతా, మఠము (బేలూరు మఠము) ఇతర పవిత్రస్థలములు—ఈచోట్లకెల్ల పోయి అచ్చట వసించు విశుద్ధాత్ములను కలసికొనుము. అప్పుడు థాకూరు నన్నేచోట నుంచునో అచ్చట నుందును. నాకు సొంత సంకల్ప మేదియు లేదు. ఆయన నాచేత ఏమేమి ఎల్లెట్లు చేయించునో ఆయాపనులను అట్లెట్లు చేయుచుందును.

ఈచోటు చాలదూరము, మార్గము దుర్గమము, ప్రయాణమున కగు వ్యయప్రయాస లింతంతకావు. కావున ఇచ్చటికి రానక్కఱలేదు. పరమపూజ్యురాలగు మాతృదేవి శ్రీశారదాదేవి కల్కతాలో నున్నది. శ్రీశారదానందస్వామియు మాస్టరు మహాశయుడును ఇతరభక్తులును అక్కడనే ఉన్నారు. వారిని కలసికొనుము. మఠములో నీకు శ్రీప్రేమానంద సుబోధానందస్వాములయు ఇతరభక్తులయు దర్శనము లభించును. వారిని కలసికొంటేనేని థాకూరు నందలి నీభక్తి హెచ్చును, నీవు నన్ను కలసికొనుట థాకూరు ఎప్పుడు సంకల్పించిన అప్పుడు ఘట్టిల్లును. సమస్తమును ఆయనకు విడిచిపెట్టుము. భగవత్పరతంత్రతనుబోలిన ఆనందమును శాంతియు వేరొకటి లేదు. ఇంటనుండియే తనభక్తిప్రేమలను నిన్ను ఆయన అనుభవంపజేయునేని

వే తెచ్చుటికిని పోనక్కఱలేదు. ఐనను సెలవు దినములలో రవంత చోటుమార్పు నిజముగ మంచిది. భక్తచరమాగమము మనశ్శరీరములకు ఊమము నొనగూర్చును.

నీకు నా హృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులు. ఇప్పుడు నా యాగోగ్యము మునుపటియంత బాగుండుట లేదు. ఇక్కడ చలి చాల మిక్కుటము, వెచ్చదనము దుర్లభము. ఎండతీక్షణముగ నున్నప్పుడుపైతము వీచు గాలి సదా చల్లగానే యుండును. నీళ్లు బాగున్నవి. ఇచటి దృశ్యము రమణీయముగను ఉదాత్తభావోద్బోధకముగను నున్నది.

నీశ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

47

చిల్క-పేటహౌస్,
అల్మోడాపోస్టు,
కూమోన్, ఉ. ప్ర.
15 మే 1914.

ప్రియ—,

నీబాబు చూచి చాల సంతోషించితిని. నిన్ను యశోదగా భావించుకొని గోపాలపరబ్రహ్మమును భజించుచున్నావు. మైన మిగుల నుదాత్తమైన స్వచ్ఛమార్గము. అది మనోమాలిన్యమును జాడగానైన నుండ నీయక తుడిచివేయును. శ్రీ శ్రీ భాకూరు (శ్రీరామకృష్ణుడు) యశోదభావనలో చాల దినము లుండెను. ఆయనజీవితచరిత్రములో నీ కా విషయము కననగును. నీవు స్వప్నములో మాతృదేవిని దర్శించితివి. అది ఎంతయు శుభము. కాలక్రమమున గురుదేవుడు ఇంకను ఎన్నిరూపములలో తన్ను చూపుకొనునో నీవే చూడగలవు. నిజముగ నీవు ధన్యుడవు, అందు

ఁచుకంతయు సందేహము లేదు. నీవు మఠములో కొన్నాళ్లు ఉండువనియు అక్కడి వారి గోష్ఠి భాగ్యమును బడయుదు వనియు నేను ప్రేమానందమహారాజునకు జాబు వ్రాసితిని.

ముల్లోకములలో నాకు శిష్యుడు లేడు. నేను భాకూరుదేవుని సేవకుడను. కావున నాశిష్యుడనని నీవు చెప్పుకొనవలసిన యావశ్యకత లేదు. నీవు ఇంతమాత్రము చెప్ప వచ్చు:—నీమీద నాకు వాత్సల్య మని, భగవదారాధనము గూర్చి నీ వడుగు ప్రశ్నలకు నాకు తెలిసిన దానిని జవాబుగా చెప్పుచుందు నని, నీయాధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికై నేను నిండుహృదయములో ప్రార్థించుచుందు నని, ఇంతమాత్రము చెప్పిన ఇదే హెచ్చు. వారు గొప్పభక్తులు, నిన్ను సులభముగా గుర్తింప గలరు. నీవట్లు మిక్కిలి ప్రేమయు, దయయు కలిగియుండురు.

నీకు ఇంకను మంత్రోపదేశాదికము అక్కఱలే దని నాయభిప్రాయము. ప్రస్తుతము నీవు ఆయనను (గురుదేవుని) ప్రేమింపుము. మన మార ఆయనకు సేవ చేయుము. మేలైన పుష్పఫలములతో నీ వాయనను భజించుచున్నా వని విని నే సంతరిమితముగ నానందించితిని. ఆయన సేవలో మునిగియుండుము.

జాతాశాచిమృతాశాచిములను పాటించుటలో ఇంతవఱకు ఉన్న యాచారమునే అనుసరింపుము. అందులో చెఱు పేమియు లేదు. అది మంచిదే. ఆచారమున నున్న సగఘనియమములను ఉల్లంఘించుట మంచిది కాదు. అమలులో నున్న యాచారమును అనుసరించుటే ఉచితము. గురుదేవుని శాసనమును అదే.

నీవు ఆరోగ్యము కలిగియున్నా వని తెలిసినది. సంతోషము. నాఆరోగ్యము మునుపటి కంటె రవంత మెఱుగుగా నున్నది. నీకు నా

హృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులు, నీ డేమ వార్త అప్పుడప్పుడు తెలియవచ్చుచుండిన నాకు నెమ్మదిగ నుండును; థాకూరు నీకు శ్రేయము లొసంగు గాత.

నీ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

48

చిల్డ్రన్ ట్రాక్టాన్స్,
అల్మోడాపోస్టు, ఉ. ప్ర.
27 జూన్ 1914.

ప్రియ—,

నీజాబు యథావిధిగా చేరినది. సంగతులు తెలిసినవి. సెలవుదినాలలో నీవు నవద్వీపము, కాశీఘట్టము, దక్షిణేశ్వరము, బేలూరుమఠము మున్నగుచోట్ల కేగి అనేకభక్తుల పుణ్య గోష్ఠిలో నుంటి వని తెలిసి చాలసంతోషించితిని. అవకాశము లభించినపుడెల్ల అప్పుడప్పుడు ఆలాగు చేయుట చాలమంచిది. ఇది నీమనశ్శరీరముల సంక్షేమమునకు సాధకము కాగలదు.

థాకూరు అచిరకాలములోనే నీ కుటుంబ కష్టములను తొలగించునను పూర్తి నమ్మకము నాకున్నది. దేనినిగూర్చియు వెత జెందనక్కఱలేదు. నీ ప్రేమ భక్తివిశ్వాసములు వరిల్లు నవకాశము కూర్చుటకే ఈ కష్టములు కలిగినవని నమ్ముము. అవి నీకు చెఱుపు నెన్నడును చేయవు.

థాకూరున కర్పించిన పంచదారలో రవంత నే నుంచుకొని మిలిగిన ప్రసాదమును నేను ధరించుచుండిన ప్రాతవస్త్రాండుమును నీకు త్వరలోనే పంపెదను. నీవు నన్ను కలిసికొనుటకు ముందే థాకూరు నీవట్ల కరుణాభివృద్ధి నుండ నని నే నెఱుంగుదును. ఆయనపట్ల ప్రేమవిశ్వాసములు వరిల్లి స్థిరపడవలయు

నని నేను అస్థతో హృదయపూర్వముగ ప్రార్థించుచున్నాను. శ్రీ రామకృష్ణుని కోరిన వారిని గుఱించి నేను తప్పక అట్లు ప్రార్థించుచుందును. గురుస్థానము నధిష్టించుట నా కశక్యము. గురుదేవుడు ఆరీతిగనే నన్ను తట్టిదు చేసియున్నాడు. గురువ నగుద మను తలంపు నా కెప్పుడును కలుగదు. కావున ఆ పదవికి నేనాయనను ప్రార్థించుటయు లేదు. ఈ యుగమున మానవతతికి అదర్శమును ఆచార్యుడును గురుదేవుడే. ఆయనపట్ల ప్రజలకున్న భక్తివిశ్వాసములు వరిల్లవలె నని మాత్రమే మేము మనఃపూర్వకముగ ప్రార్థించుచుందుము. వారికి మాబోధనలచే ధైర్యోత్సాహములను కలిగించుచుందుము. ఆ భక్తి విశ్వాసములే వారిని రమలక్ష్మమునొద్దకు చేర్చునని నా విశ్వాసము.

నీకు నా హృదయపూర్వకాశీస్సులు. నా పంపు వస్తువులు నీకు చేరినవెంటనే ఆ సంగతిని నాకు తెలుపుము. నీ డేమవార్తలనుకూడ తెలుపుము. నా ఆరోగ్యము మందముగా నున్నది. థాకూరు సంతృప్తిముచే ఏది సంభవించునో అదే శ్రేష్ఠము.

నీ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

49

చిల్డ్రన్ ట్రాక్టాన్స్,
అల్మోడాపోస్టు, ఉ. ప్ర.,
12 జూలై 1914.

ప్రియ శరత్ (బాంగ్లో),¹

సుదీర్ఘకాలమునకు ఆకస్మికముగ నీయొద్ద నుండి వచ్చిన జాబును చూడగానే నాకు కలి

1. తూర్పుబంగాళమువారిని హేయభావముతో నిరేఖించుపదము “బాంగ్లో”. కాని ఇచ్చట అది ప్రేమ వాచకముగా ప్రయుక్తము, శరత్ = శరచ్చంద్ర చక్రవర్తి, శ్రీనివాసానందస్వామిల కిఞ్ఞుడు.

గిన సంతోషమును ఏమని చెప్పదును? బాలే శ్వరవిలాసమునకు సీకోకజాబు వ్రాయనెంచి యుంటిని, కాని నీ విప్పుడు గయకు వచ్చి యున్నట్లును డెప్యూటీపోస్టుమాస్టరునొకరినీకు ఖాయమైనట్లును తెలిసినది. గయకు నీవు వచ్చుట నాకు చాలసంతోషకరము. అక్కడ విష్ణుదేవాలయమునకు అప్పుడప్పుడు పోవు చుండుము. (శ్రీ)గురుదేవుని (శ్రీ)రామకృష్ణుని స్మరించుచుండుము. తప్పకుము. శ్రీరామకృష్ణుని తండ్రికి కల¹ వచ్చినది అక్కడనే. అవన్నియు తప్పక నీజ్ఞప్తితో నుండును. గయలో నీవు వానిని స్మరింతువు అని నే ననుకొనుచున్నాను. నీసోదరునిచార్తకూడ నా కత్యంతముప్రీతిని కూర్చినది. వివాహమాడు మని అతని నిక నిర్బంధింపకుము. కటుంబభారమును అతడు నిర్వహించునేని థాకూరు సకల్యానుసారము నీవు లౌకిక కార్యకలాపమునుండి విరామము నొంది స్వామిజీవనిని మఱితర మెచ్చుగా చేయుచుండ వచ్చును.

నీవు కాశికి పోయితివనియు మహారాజును (శ్రీ)బ్రహ్మనందస్వామిని కలసికొంటి వనియు విని చాల ప్రీతుడనైతిని. నీ వద్యైతాశ్రమమున బసచేసితి వని విని మఱితరగా సంతోషుడ నైతిని. స్వామిజీ (శ్రీ)వివేకానందస్వాముల క్షేత్రికి అది చరమస్మారకము. ఆశ్రమమును రిపేరు

1. వచ్చిన కల ఇది :- శ్రీరామకృష్ణుని తండ్రి ఊదిరాంచుట్టోపాధ్యాయ విష్ణుదేవాలయమున ఉపహార ములను ఆర్పించుచుండెను. పీఠ్యదేవతలు చుట్టునుండి ఆర్పించినదానిని స్వీకరించుచు దీవించుచుండిరి. వారు గదాధరదేవుని ఆరాధించుచుండిరి. వారినడుమ ఉన్న తాననముపై ఉన్న గదాధరస్వామి ఊదిరామని పిలిచి అతనికై క్షీరప్రపత్తులను మెచ్చుకొని “నీయింట నీకు పుత్రుడనుగా జన్మింతు” ననెను. “అయ్యో, నిటుకేడడే” అని ఊదిరామ దనగా స్వామి “ధయంపడకు. నీ కేమర్పించినన ఆడే నాకు మేరుసమానము” అని యూర డించెను.

చేయుటయు గనులను క్రొత్తపఱచుటయు— ఈమొదలైన పనులుమాత్రమే ఇన్నాళ్లును జరుగుచువచ్చినది. ఒక రిద్దఱు బ్రహ్మచారులు సాగించు ఆధ్యాత్మికసాధనలు శ్రీరామకృష్ణు సకును స్వామిజీకిని కావించు ఆరాధనా నైవేద్యములును తప్ప ఈ కేంద్రమున జనుల వ్రేళ్ల వ్రేళ్లచారముగాని విశేషముగ జరుగ లేదు. ఐనను థాకూరుసంకల్పానుసారము అటువంటి కార్యక్రమములు జరుగు నని నా నమ్మకము. మఱొకమాట : ఆశ్రమమునకు నిలుకడగా వచ్చు ఆదాయము లేదు. అయా చితముగ లభించుదానిమీదనే ఆశ్రమము చాల వజరు ఆధారపడి యున్నది. నీవు వివేకభాష్య మును వ్రాయుచున్నావట. ఆ సంగతి ఇంతకు పూర్వమే వినియున్నాను. అది చాలమంచిదే. నీకే అది సాధ్య మగు నని నాదృఢవిశ్వాసము. స్వామిజీప్రత్యేకాశీసులు సీపట్ల నున్న వని నే నెఱుగుదును. వివేకభాష్యముద్రణమునకు వల సినధనమును మహారాజుగారు ఎట్లో ఒకట్లు సమకూర్తు రని విని చాల సంతోషించితిని. సంకల్పించునేని ఆయన దానిని నిర్వహింప గలడు.

జెను “స్వామి శిష్యసంవాదము”² రెండు సంపుటములును నాయుద్ధ నున్నవి. మొదటి నుండి తుదివఱకు నేను ఆగ్రంథమును ట్యుణ్ణ ముగ చదివితిని. ఇప్పుడుకూడ అప్పుడప్పుడు చదువుచుందును. ఆగ్రంథము చాలరమ్యమైన కూర్పు. దానిని చదువుచున్నప్పుడు ఆసంభ వము లన్నియు మనోనేత్రమునెదుట ప్రత్యక్ష మగును. నిజముగ స్వాములవారి సార్థక ప్రగాఢములైన ఊపదేశములందున్నవి. దానిని

2. సంపూర్ణగ్రంథావళి ఆంగ్లసంపుటములు.V VI

చదువుచున్నప్పుడు హృదయ ముప్పొంగును, వెలుగొందును. ఉత్సాహపూర్ణమగును, ఈ సమ సమును స్వానుభవమున నేను చూచితిని. నాకరిసంకెళ్ళనుండి విడుపొంది నీజీవితము నంతటిని స్వామిజీవనికై విడుదచిత్తముతో అంకిత మొనర్చుకొంటివేని నాకు కలిగెడి సంతోషము ఇంతంత గాదు. మిషనులో చేరు చున్న విద్వాంసులగు బ్రహ్మచారులు నీరచన లను చదువుచు ఏకగ్రీవముగ ఇట్లనుచున్నారు. “శరత్ బాబు సన్నాహదీక్షను స్వీకరించి స్వామి జీకై మఱితగ పాటువడు నేని చాల బాగుండును. సన్న్యసింతునేని ఆయనకు కావలసినంత వ్యవధి లభించును. ఆయనతోడి గోష్ఠిచే మాజీవిత ములు మేలొందును. స్వామిజీవని మఱితగా నిర్వర్తింతుమగును.” వారు చెప్పుచున్నది నిజమే అని నాయభిప్రాయము. థాకూరు సంకల్పించు నేని అట్లే జరుగును.

నే నిచ్చటికి వచ్చి సంవత్సరమునకంటె ఎక్కువకాలమైనది. కాశీలోను కంఘాలులోను బేలూరు మఠమునందును ఉండినంతకంటె నాయారోగ్యము చాల మెరుగుగా నున్నది. థాకూరు ననుగ్రహమున మఃపరిస్థితి బాగు న్నది. నే నున్నచోట ఎట్టయెదుట కేదార నాథబదరికాశ్రమములను సదా చూచుచుండ వచ్చును. అవి సదా మంచుకప్పిన పెండి కొండలశ్రేణులు. ప్రస్తుతము ఆకాశము మేఘ చ్చన్నమై యున్నందున అవి ఎల్లప్పుడును కన వచ్చుట లేదు. ఇచ్చటి శీతోష్ణస్థితి చాల ఆరోగ్యకరము. చోటు చాల ఏకాంతమైనది. పవిత్రమైనది. ఇది యుండునది ఉత్తరఖండము లోనే. పురాణములలో ఈ చోటునకు “రామ పర్వత” మని పేరు.

ప్రాంతమహాశయిని ఎఱుగుచు నను కొందును. తొమ్మిదిపది నెలలుగ అతడును

అల్పాడాలోనే ఉన్నాడు. కొంత ఆధ్యాత్మిక సాధన చేయుచున్నాడు. సాయంప్రాతర్ స్వోశ లలో నన్ను కలసికొనుచుండును. కొంతమంచి సంస్కరము నా కిచ్చట నున్నది.

నీకు నాహృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులు అప్పడప్పడు సీవార్తలు తెలియుచుండిన నాకు సంతోషముగ నుండును.

నీ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద

50

చిల్కపేట,
అల్పాడా, ఉ. ప్ర.,
30 అక్టోబరు 1914.

[ప్రియ—,

సాదరముగా నీవు వ్రాసిన చక్కనిజాబు చేరినది. చాలసంతోషము. థాకూరు రామ కృష్ణదేవుడే అపారకరుణచే తన బానిసనైన నారూపమును కలలోనీకు కనబఱచి ఆశీస్సులను నీచెవిని పడవేసెను. అందునుగూర్చి నాకేమియు తెలియదు. గురుదేవు నెదుట శిశువువలె విల పించుచు ప్రార్థింపుము. తనవి తీర ప్రార్థింపుము. నీప్రార్థనలకు ఆయన తప్పక చెవియొగ్గును. అందుకు నేను పూచీ. సరళమైన శ్రద్ధయున్న నే ఆయనను పడయవచ్చు ననుట నిజము, నమ్మము. థాకూరుమహిమలను కీర్తింపుము. ఆయన నామము ననుసంధింపుము. ఆయననుగూర్చి చదువుము. ఆయనజీవితమును గూర్చి చింతన చేయుము. ఈపనుల నన్నిటిని చేయుము.

ఆయనను ఆశ్రయించుటకు ప్రత్యేకమైన పద్ధతి లేదు. ఆయనను ప్రేమింప ప్రయత్నిం పుము. ఆయనను ప్రేమించు తెట్లు అని యడుగుదువేని అందుకు జవాబు: “ఆయనను పేర్కొనక ఆయనను స్మరింపక నీ వెప్పు డుండ

లేవో అప్పుడు ఆయన నిన్ను ప్రేమించుచున్నాడని తెలిసికొనుము. ఆయన ప్రేమకు భావనము కానిదే ఎవరును ఆయనను ప్రేమింపజాలరు. జీవితమునను జీవితానంతరమునను ఆయనయే మన సర్వస్వము. ఈ విశ్వము ఆయనది. ఈ మాయాజగమున ఆయనయే నన్నుంచి యున్నాడు. కావున సేనిందున్నాను. ఆయన చేయించినటెల చేయుచున్నాను. ఎడతెంపు లేక ఆయనను పేర్కొనుచుండువేని ఈ భావనయే కాలక్రమమున ప్రేమగా పరిణమించును. అందుంగూర్చి మిక్కిలి తొందరపడి ఉపయోగము లేదు. మెల్లగానే ముందునకు సాగవలయును. విశుద్ధమైన జీవితమును గడఃవలె నను ప్రత్యేకమైన మెలకువ కలిగి యుండవలయును. కామిని కాంచనములే సంసారము. ఎల్లెడల చెడగొట్టు ప్రభావము వానిదే' గురుదేవుని సదా ఇట్లు ప్రార్థింపుము. “దేవా, విశ్వమోహనమైన నీ మాయలో నేను తగుల్కొన నకుండునటుల చూడుము. నీ శ్రీచరణములందు నిస్సార్థమైన భక్తిని శ్రద్ధను నాకు ప్రసాదింపుము.” ఈ రీతిని ప్రార్థించితివేని గురుదేవుడు నిన్ను సన్మార్గమున కొనిచనును. సందేహము లేదు.

ఇక నేమి వ్రాయుదును ? అప్పు డప్పుడు జాబు వ్రాయుచుండుము. నీకు నా హృదయ పూర్వక ప్రేమాశీసులు.

నీ లాషి,
శివానంద.

51

రామకృష్ణ అద్వైతాశ్రమము,
లగ్న, వారణాశి,

ప్రియ—, 28 నవంబరు 1914.

నీజాబు చేరినది చాలసంతోషము. ఇచ్చట నా ఆరోగ్యము పర్వా లేకున్నది. గురుదేవు

ననుగ్రహమున బాబురాము మహారాజునకు (శ్రీ ప్రేమానంద స్వామికి) కూడ జేమమే. “అశ్వాత్థ” చేరినదని హరిమహారాజు వ్రాసిన జాబువలన తెలిసినది.

నేను నాతో హరిమహారాజును పిలుచుకొని పోవుట అనునది చాలవఱకు తప్పక జరుగును. హరిమహారాజు మహిజములో కొన్నా ఖండవలయునని భవనబాబును, భూషణబాబును ప్రత్యేకముగ ప్రార్థించియున్నారు. మహిజములో కొన్నా ఖండుమేమో. తర్వాత జంతారాకు పోయి భూమినిగుఱించిన కొన్ని ఏర్పాట్లు చేయవలయును. ఇటికెర్పాట్లు కాల్పించి అక్కడ ఒక చిన్న ఇంటిని నిర్మించుటకు ఏర్పాట్లు చేయవలసి యున్నది.

నీకు నా హృదయపూర్వక ప్రేమాశీసులు. ఇప్పుడు మీ రందఱును గురుదేవుని సంరక్షణలోను తద్దకుల సంరక్షణలోను కుదురుకొంటిరి కాబట్టి ఆధ్యాత్మిక జీవితములో పరిపూర్ణతను మీరు తప్పక సాధింతురు. నిజముగ మీ బాధ్యత మూడి. ఈ విషయమును సదా జ్ఞ యుంచుకొనుము. ఇంతకంటె ఏమి వ్రాయుదును

నీ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

52

చిల్కపేట,
అల్మోడా, ఉ. ప్ర
28 జూను 1915

ప్రియ—,

నీ జాబు యథావిధిగా చేరినది. సంగతులు తెలిసినవి. మఱమునుండి కొందఱు సన్న్యాసులును, బ్రహ్మచారులును అచ్చటికి వచ్చినట్లు తెలిసినది. రామకృష్ణనిపేర నుండు సేవాసంఘము ఆయనదే. ఆయన కృపచే మిషను

వారు తామబాధిత నారాదులులకు కొంత సేవ చేయగలుగుదురేని అది ఎంతయు సంతోషింపదగిన విషయము. దేశపరిస్థితి దుఃఖకరముగ నున్నది. ఎంతటి విపత్తు! టిండి లేక ప్రజలు మరణించుచున్నారు. గురుదేవుడు ప్రసన్నుడై వారి కష్టములను తొలగించునుగాక అని ఆయన శ్రీచరణములయొద్ద మేము మనఃపూర్వకముగ ప్రార్థించుచున్నాము. సాహాయ్య కార్యక్రమము నిర్వహింప జూయిన వారికి గురుదేవుడు ఆరోగ్యము నిచ్చుగాక. వారు సమత్సాహముతో పాటుపడుదురుగాక. వారికి ధనాభావము కలుగకుండు గాక.

సీమానసిక వ్యథను విన్నప్పుడు నేనికను ఎక్కువగా దుఃఖించితిని. గురుదేవుడు నీకు తప్పక తనదర్శన మనుగ్రహించును. శిశువువలె గాఢముగ ప్రార్థింపుము. ఏకాంతమున కన్నీరు మున్నీరుగా కార్చుచు ప్రార్థింపుము. వెలుపలి ప్రజలకు ఇందుంగూర్చి ఏమియు తెలియ నీయకుము. అది యందటికి తెలిసిపోయినచో భక్తిప్రేమల వేగము తగ్గిపోవును. ఏకాంతముననే దేవుని ధ్యానించు విషయమున జాగరూకుడవై యుండుము. సంకీర్తనము మున్నగు నవి ఇతరులతో కలిసి చేయవలసినవే. దేవుని మహిమలను కీర్తించునప్పుడు బాష్పములు రాల్చుట మున్నగునవి భక్తులకు సహజమే. కాని భావోద్దేకములను ప్రకటము కానీయక ఎంతగా అణచుకోగలమో అంతరమున అది తదనుగుణముగా వర్ధిల్లును. లోపల ఇంచుకగ ప్రబుద్ధమైన భావము వెలుపలికి ప్రసరించునేని అది రూపుదాల్చుచుండును. దేవుడు సర్వమునకును అంతర్యామిగా నున్నాడు. ఈ నిమిషముననే పెక్కు రూపములలో ఆయన తన్ను ఆవిష్కరించుకొని యున్నాడు. ఆలాగు ఇంక నికను ఆవిష్కరించుకొనగలడు. సాక్షిమాత్రు

డవుగా నుండి ఈలా గనుచుండుము. “దేవా, భగవంతుడా, శ్రీ రామ కృష్ణా, విశ్వాంతర్యామి, గురూ, అవతారమూర్తి, ననుకృపజూడుము. నాలో ప్రేమను నింపుము. భక్తిని నింపుము. నేను కేవలము అకించనుడను. దీనుడను. భక్తి హీనుడను. జ్ఞానహీనుడను. తపస్సాధనలుగాని, వివేకముగాని, సారగ్రహణసామర్థ్యముగాని నాకు లేవు. ప్రార్థనలు నలుపజాలను. నన్ను కరుణింపుము. ప్రజల అలికిడి లేని ఏకాంతమున కన్నీటిపోటుతో ఈలాగున ప్రార్థింపుము. అప్పుడు నీకు సమస్తము సిద్ధించును. గురుదేవుడు నీకు దర్శన మనుగ్రహించును. కనికరించును. ప్రేమను భక్తిని సమస్తమును ప్రసాదించును. ఐహికములైన చిక్కులను ఆయన ఇక ఉండనీయడు. భయపడవలసిన సందర్భమే ఉండదు.

నీకు నా హృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులు. యథార్థభక్తజీవనమును గడపుము. దేవుడు సోయిన కాలమున సమస్తమును చక్కబఱచును. భక్తుని లక్షణము లిది—గడ్డిపంటకంటెను తన్ను తక్కువగా నెంచుకొనును. వృక్షముకంటె అధికసహనశక్తి కలిగియుండును. గౌరవానర్హులపట్లకూడ గౌరవము కలిగియుండును. గౌరవానర్థులను గూర్చి చెప్పనక్కఱ లేదు. ఈరీతిగ ప్రవర్తించువాడు యథార్థభక్తుడు. గురుదేవుడు మూడు “స” కారము లున్నవని చెప్పుచుండెడి వాడు. (సకార శకార షకారములు బెంగాలీలో ఏకరీతిగ నుచ్చరింపబడును.) అనగా సహనము, సహనము, సహనము. దుష్టులు బాధించుకొలదియు భక్తులు దేవుని మఱింతగా స్మరింతురు. స్మరించినకొలది వారి భక్తి విశ్వాసములు పెంపొందును. భక్తి విశ్వాసములు

పెంపొందినకొరిది శాంత్యానందములు వర్ధిల్లును. భక్తులందున్న ఆ శాంత్యానందములను చూచినప్పుడు ప్రతిపక్షుల మనసులు స్వైతము భగవదభిముఖముగ నుజవడించును. ద్వేష మంతరించును. అడ్డములు అటంకములు లేనిదే మానవు డభివృద్ధి నొందలేడు. కావుననే మహాపురుషులు మహాత్ములందఱును తమ దారిని వచ్చు విఘ్నములను అత్యంత మిత్రమునుగ భావించిరి.

ఇంకను ఏమి వ్రాయుచును. ఇప్పటికే జాబు పొడుగు పెరిగినది. నీకు భయములేదు. కట్టుకొనుటకు వస్త్రములేక నీవున్నావను వార్త వినుట నాకెంతో కష్టముగ నున్నది. ఒక వస్త్రఖండమును నేను పంపుచున్నాను. నాయొద్ద నొకగుడ్డ ఎక్కువగా నున్నది. నీకు నా హృదయపూర్వక ప్రేమమంగళాశీస్సులు. మరమునుండి వచ్చినవారి కందఱికిని నాయాశీస్సులను అందజేయుము. మీరందఱును వారిని చక్కగా విచారించుకొనుడు. ఆమాట నేను చెప్పవలసినది లేదు లెండి.

నీ శ్రీయోభిలాషి,
శివానంద.

53

చిల్కపేట,

అక్టోబరు, ఉ. ప్ర.

ప్రియ—;

28 జూన్ 1915

నీజాబు చేరినది. సకలవృత్తాంతము అర్థమైనది. నేను సుఖముగానే ఉన్నాను. కాని

ఆప్రాంతీయములు కాటకముచే అంతంతలేసి బాధలుపడుచున్నారనియు తిండి లేక కొందఱు మరణించుచున్నారనియు విన్నప్పుడు నా కడుపు తఱుగుకొనిపోవుచున్నది.

నీవు నిజముగ ధన్యుడవు. అందుకు సందేహము లేదు. దేవునివర్జనము నీకు కలలో కలిగినను, అది నిన్ను పవిత్రీకరించును. భగవత్ప్రాప్తి నీకు కలుగును. నామాట నమ్ము మనసు విశుద్ధము కానిదే భగవత్ప్రాప్తి చేకూరదు. కలలలో తఱచు భగవంతుని సందర్శించుచుండువారికి పూర్వజన్మలనుండి సంక్రమించిన సత్ప్రవృత్తు లుండియుండును. కావున ఇవన్నియు మంగళసూచకములు. భగవంతుడు నీకు భక్తిని, ప్రేమను, జ్ఞానమును, శ్రద్ధను, పవిత్రతను సమృద్ధిగ ప్రసాదించి నిన్ను పరిపూర్ణ నొనర్చుగాక అనుటయే హార్దమైన నాప్రార్థన...చాల మంచిపిల్లవాడు. అతనికిని దేవుడు ఉత్కటప్రేమను, భక్తిని, శ్రద్ధను ప్రసాదించును గాక అని నే నెంతయు హృదయపూర్వకముగ ప్రార్థించుచున్నాను. శ్రీబ్రహ్మానందస్వామికి జాబు వ్రాయుద మని నీకు తోచిన వ్రాయుము. అందును గూర్చిన న్నడుగు తెందులకు? సమస్తమును నీకనుకూలించును గాక. ప్రగాఢభక్తిశ్రద్ధాప్రేమ జ్ఞానవివేకములు నీయందు పెంపొందునుగాత మనుటె నాప్రార్థన. ఎడబాయక సాధుసాంగత్యముననే యుండుటకు ప్రయత్నింపుము.

నీశ్రీయోభిలాషి.

శివానంద

వార్తలు - విశేషాలు

రామకృష్ణమతమిషనుల సమష్టి నివేదిక

(1967-వ సంవత్సరము ఏప్రిలునుండి 1968-వ సంవత్సరము మార్చివరకు.

1969-వ సం॥ సెప్టెంబరునెలలో బేలూరునుండి జైసలు సెక్రిటరీగారిచే వెలువరింపబడినది)

రామకృష్ణమతము - రామకృష్ణమిషను

‘మతము’ను దానిశాఖలును ‘మిషను’ దాని శాఖలును ప్రత్యేకములైనవే. కాని ‘మత’ ‘మిషను’లకు సన్నిహితసంబంధమున్నది. ఎట్లనగా—మతధర్మకర్తలే మిషను నిర్వాహకపరిమత్సభ్యులుగ ఉన్నారు. మిషనుకార్యకలాపాలను నడపువారిలో ప్రముఖులు మతసభ్యులే. ‘మతము’నకు ‘మిషను’నకు—రెంటికిని కేంద్రస్థానము బేలూరుమతమే. మతకార్యక్రమాలుగూడ ‘మిషను’కు సంబంధించినవే అని సామాన్యంగా ప్రజలు అనుకుంటుంటారు.

ఈ విషయం గుర్తించాలి — ఎక్కడైనా ఏసంస్థకైనా శ్రీరామకృష్ణనిపేరునో శ్రీవివేకానందస్వాములపేరునో పెట్టుకోవచ్చు. పెట్టినంత నూత్రంచేత అది బేలూరికేంద్రసంస్థ అధికారావరణంలో చేరింది కాదు.

ఆర్థికాధారాలు మతానికి వేటు, మిషనుకు వేటు. ఆదాయవనాల లెక్క దీనిది వేటు, దానిది వేటు. మిత్రులు భక్తులు సమర్పించే విరాళాలును గ్రంథవిక్రయవల్ల వచ్చే ధనమున్నూ మతానికి ఆర్థికాధారం. విద్యార్థులు కట్టే జీతాలు ఉదారమహాజను లర్పించు విరాళాలు చందాలు మిషనుకు ఆర్థికాధారం. ప్రభుత్వంవారున్నూ ప్రజాసంస్థలున్నూ ఇచ్చే గ్రాంట్లు ‘మతమిషను’లకు ఉమ్మడి. మతమిషనుల ఆదాయవ్యయపట్టికలను ఏటాసమర్పించిన ఆడిటర్లు తనిఖీచేస్తుంటారు.

కార్యక్రమాలసంక్షేపం

ఆర్థికంగాను రాజకీయంగాను కొన్ని రాష్ట్రాలలో సందిగ్ధపరిస్థితు లేర్పడిఉండడంచేత 1967-

68 సంవత్సరములో కార్యకలాపాలను పెంచుకొనే విషయంలో మితిసి మెలకువనూ పాటించవలసివచ్చినది. ఐనా భారతదేశంలో వివిధ ప్రాంతాలలో ఆపదలపాలైనప్రజల కష్టనివారణకై సాహాయ్యకార్యక్రమాలు విరివిగా అవిచ్ఛిన్నంగా నిర్వహించబడ్డాయి. అంతకుమునుపే కావించియుండిన కొన్నివాగ్దానాల పూర్తిచేయటం జరిగింది. మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రపురంలోని వివేకానందాశ్రమాన్ని మిషను ఆధీనంలోకి తీసికోవడం 8-4-1968 వ తేదినాడు నిర్వహితమైంది.

ఈ సంవత్సరంలో లేపబడ్డ క్రొత్తకట్టడాలు:- బేలూరు మిషను డిస్పెన్సరీకి ఒక పైఅంతస్తు, బేలూరు విద్యామందిరమున మూడంతస్తుల హాస్టలుభవనం, భువనేశ్వరంలో వివేకానందస్కూలుభవనం, దేవగడంలో క్రొత్తశయనాగారం, మద్రాసువివేకానందకాలేజి కొక క్రొత్తలైబరరీభవనం, నరేంద్రపూరులో వివేకానందసెంటనరీ హాలు, జెంషెడ్పూరులో సిస్టరు నివేదిత గరల్సుహైయరుసెకండరీస్కూలు బయాలజి (జీవశాస్త్ర) శాఖ కొకభవనం. ఈకట్టడాలను పూర్తిచేయడమే కాక, దేవగడంలో క్రొత్తభోజనమందిరానికి, జంషెడ్పూరుసాక్షిలో స్టూడెంటు హోముకు, ఆగ్నేయ సరిహద్దురాష్ట్రంలోని ఆలోంగులో స్కూలు భవనానికి-పునాదులు వేయబడ్డాయి.

మతశాఖలో - కల్కత్తా బాగ్బజారు రామకృష్ణమతమువారు ఒక క్రొత్తభవననిర్మాణం ప్రారంభించారు. మద్రాసుమతంవారు రామకృష్ణసెంటినరీప్రైమరీస్కూలుకు క్రొత్తభవనం

నిర్మించుకున్నారు. వైద్యశాలభవనాన్ని మఱి కొంత పెంచుటకై పునాదులు వేశారు. ఉదక మండలమతంవారు శ్రీవివేకానందస్వాముల ప్రియశిష్యుడను వారిచే గురుదాసని పిలువబడు చుండినవాడునగు జేజే గుడినుమహాశయుచకు స్మారకభవనం నిర్మించారు. మైసూరాశ్రమం వారు వేదాంతకళాశాలభవనానికి పునాదులు వేశారు. బెంగుళూరాశ్రమంవారు వివేకానంద సెంటినరీస్మారకభవనాన్ని ఆవిష్కరించారు, బృందావనాశ్రమంవారు ఒకగుడిని నిర్మించ దానికి పునాదివేశారు. బేలూరుమతంవారు పురాతనమతభవనమును సరికొత్తదానిగ జేశారు. సేవారులు వేచియుండదాని బేలూరులో ఒకహాలును కట్టారు. మతసాధువులు తపస్సుచేసినోనేందుకు ఉతరకాళిలో ఒక కుటీరం నిర్మించారు.

క్రిందటిసంవత్సరంలో వలెనే ఈసంవత్సరం లోను తూర్పుపాకిస్తాన్ కేంద్రాలతో మానంబం ధాలు చాల పలుచగా నుండినవి. పాకిస్తాన్ సంజాతులగు నలుగురు సాధువులు గృహస్థుల మిత్రుల తోడ్పాటుతో తమ కార్య ప్రణాళికలను ఎట్లో ఒకట్లు కొనసాగిస్తూ వచ్చారు.

బర్మాలో ఒక్క కేంద్రమే కేపించియున్నది. ఆదిరంగూన్ రామకృష్ణమిషన్ సొసైటీ. స్థానిక మిత్రులు బేలూరుమతాధ్యక్షుల చేత నియుక్తులై కార్యనిర్వాహక పరిషత్తుగ ఏర్పడి ఆ కేంద్రమును కొనసాగిస్తూ ఉన్నారు.

కేంద్రాలు

1968 సంవత్సరం మార్చి నెల యప్పటికి బేలూరుమతం గాక శాఖాకేంద్రాలు మొత్తం 112 ఉండినవి. వానిలో 50 మిషన్ కేంద్రాలు, 41 మత కేంద్రాలు, 21 మతమిషనులఉమ్మడి

కేంద్రాలు. ప్రాంతీయంగా ఇవి ఈ క్రింది విధంగా విభక్తములై యున్నాయి:- తూర్పు పాకిస్తాన్ లో 2 మిషన్ కేంద్రాలు 3 మత కేంద్రాలు 5 మతమిషనుల ఉమ్మడి కేంద్రాలు ఉన్నవి. బర్మా, ఫ్రాన్స్ సిలోను సింగపూరు ఫిజి మారీషస్ అను దేశాలలో ఒక్కొక్కదానిలో ఒకమిషను కేంద్రం ఉన్నది. స్విట్జర్లండు ఇగ్లండు, ఆర్జెంటైనా అను దేశాలలో ఒక్కొక్కదానిలోను ఒకమత కేంద్రం ఉంది. అమెరికానయ్య క్రైస్తావ్యాలలో మత కేంద్రాలు 10 ఉన్నాయి. ఇక కేపించిన 42 మిషన్ కేంద్రాలు, 25 మత కేంద్రాలు 16 మతమిషనులఉమ్మడి కేంద్రాలు (మొత్తం 83) భారత దేశంలో ఉన్నాయి. పశ్చిమబంగాళంలో 29, ఉత్తరప్రదేశ్ లో 11, తమిళనాడులో 11, బీహార్ లో 7, కేరళములో 5, అస్సాము మైసూరులో ఒక్కదానిలో 4 కేంద్రాలు, ఒరిస్సాలో 3 కేంద్రాలు, ఆంధ్రమహారాష్ట్ర లో ఒక్కదానిలో 2 కేంద్రాలు, గుజరాతు రాజస్థానము, నెపా (ఆగ్నేయపు సరిహద్దురాష్ట్రం) చండీగడ్ అనుప్రాంతాలలో ఒక్కొక్కదానిలో ఒక్కొక్క కేంద్రం. ఈ శాఖాకేంద్రాలతో సంబంధపడిన ఉప కేంద్రాలు 23 ఉన్నాయి. వానిలోను నన్నావి సులు సదా ఉంటూనే ఉన్నారు.

1-4-1969 తేదీనాడు ఈ క్రింది రెండు క్రొత్త శాఖా కేంద్రాలు ఏర్పడినవి. 1. మధ్యప్రదేశ్ రాయపూరులో రామకృష్ణమిషను వివేకానందాశ్రమము. 2. ఆస్సాము, కామరూపజిల్లా గాహటీఛ త్రీబాడీలో రామకృష్ణాశ్రమము.

నిర్వర్తితములైన సేవాకార్యాలు

వైద్య సేవ :— భారత దేశంలోను పాకిస్తాన్ లోను మతమిషను కేంద్రాలు జాతిమత

విచక్షణ లేకుండా ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని పెంపొందించే పనులు సాగించారు. ఉదా:— కల్కత్తా, వారణాశి, బృందావనము, కంఘాలు ట్రివేండ్రము, రాంచీ అను చోట్లలోనున్న వైద్యశాలలు. 1967-68 సంవత్సరంలో పాన్పులు సమకూర్చి రోగులను అక్కడనే ఉంచుకొని వైద్యం చేసే ఆస్పత్రులు మొత్తం 10 ఉండినవి. వానిలో పాన్పులసంఖ్య మొత్తం 1,208. రోగుల సంఖ్య 25,740. ఏనాటికానాడు వచ్చి చికిత్స చేయించుకొన్న పోయిన రోగుల సంఖ్య మొత్తం 30,35,148. సేలము, బొంబాయి కాన్పూరు క్రొత్తఢిల్లీ, మున్నగుచోట్లలో ఆస్పత్రులకు అనుబంధంగా పరీక్షాకేంద్రాలున్నవి. శ్యామలతల ఆశ్రమములోని జుతు

వైద్యశాలలో 1,840 జంతువులకు వైద్యము కావించబడినది. రాంచీలో ఊయవ్యాధి చికిత్సకు ప్రత్యేక వసతులున్నాయి. కల్కత్తాసేవా ప్రతిష్ఠానంలో విశేష భాగం ప్రసూతిశిశుసంక్షేమాలకు అంకితమైనది.

విద్యాసేవ:—మద్రాసులో రహార (24 వర్గ చాలజిల్లా)లో బేలూరు(హా రాజిల్లా)లో, నరేంద్రపూరు (24 వర్గ చాలజిల్లా)లో మతమిషనుల ఆధ్వర్యమున డిగ్రీకాలేజీలు 4 నడుస్తున్నాయి. బేలూరు నరేంద్రపూరు కళాశాలలు విద్యార్థులను అక్కడనే ఉంచుకొని విద్య గఱపేవి. 4 కాలేజీలలో కలిసి విద్యార్థులసంఖ్య మొత్తం 3,579 కొన్ని విద్యాసంస్థల వివరాలు:—

సంస్థపేరు	సంస్థ ఉన్న ఊరు	విద్యార్థుల సంఖ్య
ప్రీయూనివర్సిటీ కాలేజి	పెరియనాయక న్పాలేం (కోయంబత్తూరు)	200
రెండు బి. టి. కాలేజీలు	బేలూరులో పెరియనాయక న్పాలేములో	253
రెండు బేసిక్ ట్రైనింగు స్కూళ్ళు	పెరియనాయక న్పాలేములో మద్రాసులో	234
పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ బేసిక్ ట్రైనింగు కాలేజి	రహార	111
నాలుగు జూనియరు	రహార, సరీష్,	303
బేసిక్ ట్రైనింగు కాలేజీలు	సార్గాచి	
వ్యాయామ కళాశాల	పెరియనాయక న్పాలేం	107
జానపదోన్నత పాఠశాల	,,	288
వ్యవసాయ పాఠశాల	,,	144
కర్షక శిక్షణ కేంద్రం	నరేంద్రపూరు	87
ఇంజనీరింగు స్కూళ్ళు నాలుగు	బేలూరు, బెల్లూరియ, మద్రాసు, పెరియనాయక న్పాలేం	1,519

ఇవి గాక జూనియరు లెక్చరర్లు స్కూళ్లు 14 ఉన్నాయి. అందలి విద్యార్థుల సంఖ్య 700, విద్యార్థినుల సంఖ్య 647. విద్యార్థుల విడుదలు 90 ఉన్నాయి. అందు కొన్నింటిలో అనాథశిశుశరణాలయాల లున్నవి. వానిలో ఉన్న బాలుర సంఖ్య 8,882, బాలికల సంఖ్య 983. చతుష్పాఠాలు 41, అందు విద్యార్థులు 38, మల్లిపర్వస్ హైయరు సెకండరీ స్కూళ్లు 15, అందు బాలురు 6,644, బాలికలు 493. హైయరు సెకండరీ స్కూళ్లు 8, అందు బాలురు 3,126, బాలికలు 1,654. సెకండరీ స్కూళ్లు 16, అందు బాలురు 6,636, బాలికలు 4,621. సీనియరు బేసిక్ M.E స్కూళ్లు 36, అందు బాలురు 4,764, బాలికలు 3,750. జూనియరు బేసిక్ U.P ఎలిమెంటరీ స్కూళ్లు 45, అందు బాలురు 6,845, బాలికలు 3,171, L.P మొదలైన గ్రేడు స్కూళ్లు 101, అందు బాలురు 5,480, బాలికలు 3,400. కలెక్టరేట్ లోని సేవాప్రతిష్ఠానములోనున్నా ట్రివేండ్రములోని మతవైద్యశాలలలోను దేవనర్సుల ప్రసూతి సహాయల సంఖ్య 212. ఇండియా పాకీస్తానము సింగపూరు ఫిజి, మారిషస్సు - ఈ అన్నిచోట్లలో కలిసి మతమిషనరీల ఆధ్వర్యంలో సాగుతున్న విద్యాసంస్థలలో 49,486 విద్యార్థులు 19,486 విద్యార్థినులు ఉంటున్నారు. కలెక్టరేట్ కల్చరు ఇన్ స్టిట్యూటు వారు 800 విద్యార్థులతో ఒక డే హాస్టలును 99 విద్యార్థులతో ఒక సంస్కృతి విద్యాలయాన్ని 1264 విద్యార్థులతో బహుభాషాబోధక విద్యాలయాన్ని నడిపారు. నరేంద్రపూరాశ్రమం వారిొక విద్యాలయాన్ని నేత్రవిహీన బాలరక్షే నడిపారు. అందున్న విద్యార్థుల సంఖ్య 95.

వినోద కార్యక్రమాలు

కొన్ని మతమిషనరీ కేంద్రాలలో స్కూలు గంటలు ముగిశాక విద్యార్థులకు వినోదనాం

స్కృతికాధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను జరుపుతూ వచ్చారు.

ఉదా:— బెంగళూరాశ్రమ బాలక సంఘము మైసూరాశ్రమం.

మహిళా కార్యక్రమం

భారతీయ మహిళలకు తాము చేయవలసిన విధులను మిషనరీ వారు సదా జ్ఞప్తియందుంచుకొన్నారు. వారు నిర్వహిస్తూ వచ్చిన మహిళా సేవాకార్యక్రమానికి ఉదాహరణలు కల్కతా సేవాప్రతిష్ఠానంలోను ట్రివేండ్రము మతవైద్యశాలలోను ప్రసూతిశాఖలు, జల్మైగురిలోను, భేత్రిలోను ప్రసూతివైద్యశాలలు, వారణాశి బృందావన వైద్యశాలలలో మహిళా శాఖలు. వారణాశిలోని రోగిశాల విడిది. మద్రాసులో శారదా విద్యాలయం. జమ్మేశ్వరులో గరల్సు హైస్కూళ్లు సరిష్ (24 పర్ణాలజిల్లా) లో శారదామందిరం. ఇది గాక యితర వైద్యశాలలలో విద్యాలయాలలో మగువలకు ప్రత్యేకములైన యేర్పాట్లున్నాయి.

నిమ్న గ్రామీణ ప్రజల సముద్ధరణము

చెట్టాపుంజి సరిష్ రాష్ట్రురీపూరు, మానస ద్వీపం, జయరామ బాటి కామార్పుకూరు సార్గాచి ఆలోంగు పెరియనాయక న్నాళెం కాలాడి తిరుచ్చూరు అనుచోట్లలో ఉన్న ప్రధానాశ్రమాలే కాక ఉప కేంద్రాలు-కొన్ని తాత్కాలికాలు కొన్ని ఎప్పడూ ఉండేవి- కూడ నిమ్న గ్రామీణ ప్రజల సముద్ధరణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తున్నవి. ఆస్సాము కొండ ప్రజలలో ఆగ్నేయ సరిహద్దు ప్రాంతీయ ప్రజలలో మనమిషనరీ కేంద్రాలు సాగిస్తున్న విద్యా వ్యాప్తి సంస్కృతి కార్యక్రమాలు ఉదాహరణ ర్థాలు. చలనచిత్రాల సాహాయ్యంతో విద్యా వ్యాప్తికై పర్యటనలు కూడా సాగింపబడినవి.

వైవిధ్యరాలనుబట్టి ఈ సంస్థ కార్యక్రమాలు నగరాలలో మాత్రమే జరిగినవి కావని అన్ని

రంగాలలో వ్యాపించాయని స్పష్టమవుతుంది. రామకృష్ణవివేకానందరందేశం భారతదేశంలో అన్నివైపుల వ్యాపిస్తున్న దనడానికి వాస్తవికత కోల్పోవాలలో పాల్గొంటుండే ప్రజల అత్యధిక సంఖ్యయే తార్కాణము. సంవత్సరంపొడుగున ప్రజలు గుడులలో ఆశ్రమాలలో వేల కొలదిగా సమావేశం కావడమే గాక ధర్మవైద్యశాలలలో చికిత్సకై వస్తూ ఉంటారు. విద్యాసంస్థలలోకూడ పేదవిద్యార్థులకు ఉచితంగా అన్నవస్త్రముల నిచ్చి విద్యగలపేయేర్పాట్లున్నాయి. పెక్కుగ్రామాలలో వయోజనవిద్యా కేంద్రాలు నడపబడుతున్నాయి. గ్రంథప్రచురణశాఖలు చిన్న పుస్తకాలను సామాన్యప్రజలకు చాల తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తున్నాయి.

విపత్సమయములలో సాహాయ్యకార్యక్రమం సంవత్సరంపొడుగున మిషనువారు సాహాయ్యకార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తూవచ్చారు. 1967-68 సంవత్సరంలో సాగింపబడిన సాహాయ్యకార్యక్రమం క్రిందటిసంవత్సరంలోకంటె దాదాపు మూడింతలు హెచ్చు. ఇందుకై ఈ సంవత్సరం వ్యయం పబడ్డ రొక్కం 15,98,311 రూపాయలు. క్రిందటి సంవత్సరం 5,87,452 రూపాయలే. బీహారులోను ఉత్తర ప్రదేశ్లోను పశ్చిమబంగాళంలోను అనావృష్టి బాధితులకు సాహాయ్యం చేయబడింది. సాహాయ్యకార్యక్రమం బీహారులో 1966 లో ప్రారంభమై 1967 అక్టోబరు కడపటివఱకు సాగింది. ఉత్తరప్రదేశ్లో 1967 సెప్టెంబరు వఱకు సాగింది. పశ్చిమబంగాళంలో 1967 అక్టోబరు తుదవఱకు సాగింది. అన్ని రాష్ట్రాలలో 1967-68 సంవత్సరంలో అనావృష్టి బాధిత జనోద్ధరణకై వ్యయింపబడ్డ రొక్కం మొత్తం 7,23,215.17 రూపాయలు. 1967 సెప్టెంబరు నుండి డిసెంబరువఱకు పశ్చిమబంగాళం మిషన్

పూరు జిల్లాలో వఱదబాధితులకై సాహాయ్య కార్యక్రమం 3,05,141.72 రూపాయల వ్యయంతో నిర్వహింబడినది. 1967 నవంబరులో ఢిల్లీ కేంద్రపాత్ర వఱదబాధితులకై సాహాయ్య కార్యక్రమాన్ని పరిమితంగా కావించారు. ఒరిస్సారాష్ట్రంలో కటక్ జిల్లాలో తుఫాను బాధితులకు సాహాయ్యకార్యక్రమం 1967 నవంబరులో ప్రారంభమై 1968 మార్చి కడపటివఱకు సాగింపబడినది. అందుకైన రొక్కవ్యయం 12,848 49 రూపాయలు. రాంచీలో కొట్లాటలవలన నష్టపడిన వారికై కోయినానగరులో భూకంప బాధితులకై సాహాయ్యకార్యక్రమాలు 1967 నవంబరు డిసెంబరులనుండి 1968 మార్చి కడపటివఱకు సాగుతూనే వచ్చాయి. బాధితప్రజలకు పంచి పెట్టబడ్డ ఆహారధాన్యం 2,398 టన్నులు 7 క్వీంటలులు. చాలపాడి 54 టన్నులు 11 క్వీంటలులు 42 కిలోగ్రాములు. వస్త్రములు ఉడుపులు 91,291; కంబళ్లు 17,509. ఎనామిలు సామగ్రి 5,004. ఈ కార్యక్రమాలలో మిషనువారికి వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు మిక్కిలి తోడ్పడినవి. ప్రధానమంత్రి సాహాయ్యనిధినుండి కూడా విరాళం లభించింది. ఉదారమహాజనులు రొక్కరూపంలోను వస్తురూపంలోను తోడ్పడడమే గాక శ్రమదానం చేశారు. అందఱిపట్ల మిషనువారు కృతజ్ఞులై యున్నారు.

విదేశాలలో కార్యక్రమం

ఉత్తరదక్షిణ అమెరికాలలోను ఐరోపాలోను ఆసియాలోను వివిధ కేంద్రాలు భారత దేశసందేశాన్ని ఉపదేశం ద్వారా గ్రంథప్రచురణ ద్వారా వ్యాపింపజేస్తున్నాయి.

ఆధ్యాత్మిక సాంస్కృతిక కార్యక్రమం మరమిషనులు రెండును తమ వివిధ కార్యక్రమాలగుండె అన్ని మతములను సత్కమే అనడి శ్రీరామకృష్ణ నుపదేశమును కార్య

రూపంలో ప్రదర్శించారు. ఉత్సవాదిసందర్భాలలో ప్రతికేంద్రంవారు వివిధమతాలవారిని సమావేశపరచేవారు. గ్రంథాలయాల పత్రికా పతనాలయాల సంస్కృతచతుష్పాదులు నిర్వహించబడ్డాయి. కనీసం 10 కేంద్రాలవారు వివిధభాషలలో గ్రంథాలను మాసపత్రికలను ప్రచురిస్తున్నారు. గ్రంథప్రచురణం చుట్టుకు సాగిన కేంద్రాలు మాయూరతి, బాగ్బజారు (కల్కత్తా), మదరాసు, నాగూరు, మైసూరు, రాజ్కోట్, భువనేశ్వరం, తిరుచూరు. ముఖ్యంగా కల్కత్తాలోని కల్చరికైన్స్ట్యూటు వారు విశ్వమానవులకు సంస్కృతికసాధాత్రం వర్ధిల్లజేసే కార్యక్రమాలు సాగిస్తున్నారు.

వార్షికోత్సవాలు

మత కేంద్రాలలో మిషను కేంద్రాలలో రదా-రామకృష్ణ-వివేకానంద ప్రముఖ యోగుల ప్రవక్తల జయంతిమహోత్సవాలు జరుపబడ్డాయి. ఆ ఉత్సవాలలో ముఖ్యకార్య

క్రమాలు ప్రత్యేకపూజ హోమం పవిత్ర గ్రంథాలపారాయణం భజన సంకీర్తనలు, దర్శనారాయణ దిగంబరమహాదేవ సంతర్పణలు ప్రముఖుల ఉపన్యాసాలు, ఈవిధంగా శ్రీరామకృష్ణనియొక్క ప్రత్యక్షశిష్యులయొక్క సందేశం వ్యాపిస్తూ ఉంది. యువకులలో మరి మిషనుల ఆదర్శాల పరిజ్ఞానం పెరుగుతుంది.

సాయపడిన ఉదారమహాజనులకు మా విజ్ఞప్తులను నివేదికలను ఆదరంతో ప్రచురించిన ప్రతికాధిపతులకు వైద్యాదిసేవను ఉచితంగా చేసిన వైద్యులకు ఇంజనీర్లకు లాయర్లకు మా కృతజ్ఞతను తెలుపుకుంటున్నాం. వీరితోడ్పాటు ఈలాగే ఎప్పుడూ లభిస్తుండగలదని విశ్వసిస్తున్నాం. భగవదనుభవప్రాప్తికి సోదర మానవసేవ అద్భుతావకాశం. యువకులందఱు వివేకానందస్వాముల శంఖారావము నాలకించి దీనప్రజ్ఞోద్ధరణసేవకు తమ జీవితాల నంకితం చేసికోవలసందని ప్రార్థిస్తున్నాం.

గ్రం పరిచయం

శ్రీమదుమామల్లేశ్వరశతకము

రచయిత కీ. శే. విష్ణుర్మిశ్రీరాములుగారు ప్రచురణకర్తయూ ప్రాప్తిపానమునూ విష్ణుర్మి హరెప్ప, కన్నాయకుముదవల్లి, తణుకు తాలూకా, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా, మూలం పుటలు 318, లఘుటిక పుటలు 26, వెల 1-50

ఇది శ్రీమదాదిశంకరుల శివానందలహారికి అంధానువాదం. 108 సీసపద్యాలు. ప్రతిదాని కన్నీ అనుబంధం తేటగీతి. ప్రతిపద్యానికి మకుటం “గిరిసుతాకాంత, విష్ణుర్మిపురనిశాంత, భానుసంతాక, మల్లేశ, భవ, మహేశ.”

11-వ, 12-వ పుటలలో ‘నిరోష్ఠ్య’ మనెడి అశుద్ధరూపమును త్రోసి ‘నిరోష్ఠ్య’ మనెడి సాధురూపమును నెలకొల్పడం ప్రాచీనం. ప్రతి పద్యమూ ధారాసంపన్నంగాను శబ్దార్థాలంకారమండితంగాను, ‘పాత్యే గేయ చ’ మధురంగాను పొందుపడియున్న యీశతకం స్పృహణీయమైనది. ‘గర్భ’ ‘బంధ’ కవితాల్పలయ రచయిత సిద్ధహస్తులు. భక్తజనులందఱూ బ్రహ్మానందానుభూతికై తప్పక చదవవలసిన శతకం ఇది.

ప్రభాకర్

భక్తియోగము

అనువాదకలు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో, శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవారిందు విపులముగా ప్రదర్శించి యున్నారు. మూలగ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

121+4 పుటలు

అఱవ కూర్పు

వెల : రూ. 1.50

కర్మయోగము

అనువాదకలు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు కర్మయోగతత్త్వము సరటిపండ్లాలించినరీతిని విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెటుల మోక్షసాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు. కర్మయోగరహస్యము నెఱుంగగోరు జిజ్ఞాసువుల కిది కల్పతరువు.

146+8 పుటలు

ఏడవ కూర్పు

వెల : రూ. 1.50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

వంట చేస్తూనే విశ్రమించండి

అధికమైన పనులలో భారత వస్త్రధారణ అనువు, ఈ అర్థ యోగం లోనివిధానా లుకారా నాశనమగుచున్నది. ఇంకా పనిచేసే సమయం పొందలేక, పోయిన కాలానికి అధిక సమయం పోయిపోయింది.

అధికమైన పనులలో భారత వస్త్రధారణ అనువు, ఈ అర్థ యోగం లోనివిధానా లుకారా నాశనమగుచున్నది. ఇంకా పనిచేసే సమయం పొందలేక, పోయిన కాలానికి అధిక సమయం పోయిపోయింది.

మీరెక్కడ, దుమ్ము పుండవు, మీది

మీరెక్కడ మొనరు

- తలతగ్గా ఎక్కడికి పదితగ్గా
- అక్కడికి పదితగ్గా వెళ్ళవచ్చు

ఖాస్ జనతా క్రికెట్ కుక్కర్

అన్ని వర్గాలకు :
డిరియంబుల్ మెంబర్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

67, బిపిన్ బిహారి గంగూలీ స్ట్రీట్, కలకత్తా 12.

KALPANA O. M. 15 TE

శ్రీ శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమాడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శ మాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు ! తేటతెలుగున రచింపబడియున్నవి.

346 పుటలు

(తృతీయ ముద్రణము)

వెల : రూ. 3-00

అనుష్ఠాన దాంతము

అనువాదకులు : కీ॥ శే॥ తత్త్వానందస్వాములవారు

ప్రపంచమున వివిధరంగములందు విహరించువారికి వేదాంతమెటుల అనుష్ఠాన యోగ్యమో కండ్లకుగట్టినటుల శ్రీ వివేకానందస్వాములవా రీ యుపన్యాసములందు స్పష్టికరించి యున్నారు.

(129+8 పుటలు)

తృతీయ ముద్రణము

వెల : రూ. 1-25

నూతన ముద్రణము :

ఇప్పుడే వెలువడినది :

“భారతయువజనులారా!”

అనువాదకులు :

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవా రొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటికరణము ! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

274 పుటలు

దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము :

వెల : రూ. 3-00

శ్రీరామకృష్ణ బోధామృతము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

పరిశోధితమగు 1121 మహాపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము ; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బాధగురువులు : బోధగురువులు, శాకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి ; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమతసామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము : భక్తి : కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు : సీతీకథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ వసిబిడ్డల కయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

...ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూక్ష్మాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండ్లాల్సి చీలిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి...
—ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్ఞులమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4.50
క్యాలికో : రూ. 5.50

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గొ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

శ్రీరామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, తమ సాంతభావము లెన్నియోచేర్చి, ఆ సహస్రేనంతయు శ్రీరామకృష్ణభాషితముగా, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను మార్చి, తమిళభాషలో రచింపబడిన జనాకర్షకగ్రంథము. ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతీ, హిందీభాషలలోని కిప్పటికీ అనువదింపబడి అపారవ్యాప్తినిందినది. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆంధ్రీకరణము.

128 పుటలు

వెల : రూ. 1-25

ద్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

జ్ఞాన యోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము “సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సామ్యము” కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వామిలే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణముగ విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు

రెండవ కూర్పు

వెల : రూ. 4-00

సూతన ముద్రణము :

ఇప్పుడే వెలువడినది :

రాజ యోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వామివారు న్యాయార్కు పట్టణములో కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము - రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన శాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్శనము.

(320+8 పుటలు)

ఆఱవ కూర్పు

వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ శేటూరి భక్తవత్సలము.

శ్రీ ఎమ్. కాలనుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.